

ת"פ 19432/07/15 - מדינת ישראל נגד עדן לבונה - בנין השקעות ויזום (2000) בע"מ, יעקב פדלון

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 19432-07-15 מדינת ישראל נ' עדן לבונה - בנין השקעות ויזום (2000) בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט אסף הראל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ר' יעקוב מנסור
נגד
1. עדן לבונה - בנין השקעות ויזום (2000) הנאשמים
בע"מ
2. יעקב פדלון
ע"י ב"כ: עו"ד ש' אריאלי

הכרעת דין

1. בפתחה של הכרעת הדין, אציין כי החלטתי לזכות את הנאשמים מהעבירות הבאות בהן הואשמו, כמפורט להלן:

במסגרת האישום הראשון:

(א) אספקת סולם שאורכו עולה על שני מטרים מבלי שיהיה גבוה במטר אחד לפחות מהנקודה הגבוהה ביותר שאליה מגיע המשתמש בו, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 73 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988.

(ב) שימוש בכבלים חשמליים, בתקעים ובשקעים שאינם מסוג תעשייתי - עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970; לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988; ולפי תקנות 7 ו- 10 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002;

(ג) התקנת מפסק פחת לא תקין בלוח חשמל - עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970; לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988; ולפי תקנה 6 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002;

(ד) אי אספקת קסדות מגן לעובדים, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל -

עמוד 1

- 1970; ולפי תקנה 3 לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשנ"ז - 1997;

במסגרת האישום השני:

אי אספקת קסדות מגן לעובדים, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970; ולפי תקנה 3 לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשנ"ז - 1997;

במסגרת האישום השלישי:

א) אספקת סולם שאורכו עולה על שני מטרים מבלי שיהיה גבוה במטר אחד לפחות מהנקודה הגבוהה ביותר שאליה מגיע המשתמש בו, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 73 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988;

ב) שימוש בכבלים חשמליים, בתקעים ובשקעים שאינם מסוג תעשייתי - עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970; לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988; ולפי תקנות 7 ו-10 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002;

ג) התקנת מפסק פחת לא תקין בלוח חשמל - עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970; לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988; ולפי תקנה 6 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002;

ד) אי אספקת קסדות מגן לעובדים, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 3 לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשנ"ז - 1997;

במסגרת האישום הרביעי:

הפרה ביום 5.1.14 של צו שניתן ביום 12.11.13 לפי סעיף 6 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק זה.

2. הנאשמת 1 (להלן - **עדן לבונה**) היתה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום חברה בע"מ אשר עסקה, בין היתר, בפרויקטים של עבודות בניה. הנאשם 2 (להלן - **פדלון**) היה במועדים אלו מנהלה ובעליה של עדן לבונה. בסוף שנת 2012 החלה עדן לבונה לבצע עבודות של בנית בנין מגורים בן שמונה קומות בשד' מנחם בגין 9 בגבעת אולגה, חדרה, בפרויקט שכונה "עדן על הים". פרויקט זה הורכב משני בניינים: הבנין הראשון - אשר בנייתו הושלמה בשנת 2012 - אינו רלוונטי לענייננו (להלן - **שלב א'**). הבנין השני - זה שבשד' מנחם בגין 9 בחדרה - הוא הרלוונטי לכתב האישום (להלן - **הבנין**). יצוין כי בכתב האישום נטען כי מדובר בבנין בשד' מנחם בגין 7 בחדרה. אולם, במהלך דיון ההוכחות התברר כי מדובר בשגגה במספר הבית שמקורה בטעות של עדן לבונה בהודעה בכתב שיצאה ממנה (מוצג

ת/14). הנאשמים לא כפרו בכך שעדן לבונה ביצעה עבודות בניה בשד' מנחם בגין 9 בחדרה, והסכימו כי כל אימת שגרשם במסמכים מטעמה שד' מנחם בגין 7, הכוונה לשד' מנחם בגין 9 (עמוד 32 לפרוטוקול).

3. בכתב האישום הואשמה עדן לבונה בכך שבעת ביצוע עבודות לבנית הבנין, עשתה זאת - במספר הזדמנויות שלכל אחת יוחד אישום נפרד בכתב האישום - בניגוד להוראות פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 (להלן - **הפקודה**), התקנות שהותקנו לפי הפקודה, וכן בניגוד לחוקים ותקנות אחרים שעניינם בטיחות בעבודה. פדלון הואשם בכך כי הפר את חובת הפיקוח המוטלת עליו כנושא משרה בעדן לבונה. עוד הואשמו הנאשמים בכך כי המשיכו בעבודות בנית הבנין, למרות הוראות צו בטיחות - שניתן לפי סעיף 6 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954 (להלן - **חוק ארגון הפיקוח על העבודה**) - שהורה על הפסקת עבודות הבניה עד לתיקון הליקויים שפורטו בו.

4. מטעם התביעה העידו יוסי מרבנט, אשר שימש בתקופה הרלוונטית כמנהל תחום חקירות ותאונות עבודה במנהל הבטיחות והבריאות התעסוקתית במשרד הכלכלה (להלן - **מרבנט**); אנטולי פודולני, אשר שימש בתקופה הרלוונטית כמפקח במשרד הכלכלה האמון על אכיפת חוקי עבודה בבניה ובתעשייה (להלן - **אנטולי**); ואברהים קבהה אשר הועסק על ידי עדן לבונה בתקופה מסויימת בתפקיד מנהל עבודה באתר הבניה של הבנין (להלן - **קבהה**). מטעם ההגנה העיד פדלון. לאחר שנתתי את דעתי לכלל טענות הצדדים ולכלל הראיות שהוצגו בפני, באתי לכדי מסקנה כי יש להרשיע את הנאשמים במירב העבירות בהן הואשמו, הכל כפי שיפורט להלן.

האישום הראשון

5. האישום הראשון מתייחס לביקורת שבוצעה באתר הבניה של הבנין (להלן-**האתר**) ביום 12.11.13 על ידי מרבנט ושני מפקחי עבודה אחרים ממשרד הכלכלה. על פי אישום זה, בביקורת זו נמצאו הליקויים והעבירות הבאים: הנאשמים לא המציאו למפקח אזורי הודעה על התחלת פעולות הבניה באתר; עבודות הבניה בוצעו ללא הנהלה ישירה ומתמדת של מנהל עבודה, לא מונה מנהל עבודה ולא הודיעו למפקח אזורי על מינוי מנהל עבודה באתר; הנאשמים השתמשו באתר בכננת הרמה חשמלית שלא נבדקה על ידי בודק מוסמך וללא תסקיר בדיקה; הנאשמים לא גידרו באזן יד ואזן תיכון רצפת מרפסות ומשטחי עבודה באתר שמהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים; סולם עץ שאורכו יותר משני מטרים המשמש עליה לטפסות תקרה, לא היה גבוה במטר אחד ממפלס התקרה וגם שלבי הסולם אינם תמוכים בגזרי עץ או נתונים בתוך זקפי הסולם; העמדת תומכות מתכת בשני רבדים (רגל על רגל) לתמיכת טפסות תקרה; ביצוע ללא תכנית של טפסות רצפת גג שמפלס פניה התחתון בגובה של מעל ארבעה מטרים מהמפלס התחתון; ליקויים בתחום החשמל - שעניינם שימוש באתר בציווד חשמל (לוח, כבלי חשמל, תקעים/שקעים) שאינו מתאים לשימוש באתר בניה, אי ביצוע בדיקה למיתקן החשמל על ידי חשמלאי בודק, מפסק מגן לזרם דלף (נגד התחשמלות) המותקן בלוח חשמל המזין כבלים ומכשירי חשמל מטלטלים באתר אינו תקין; אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן; העסקת עובדים באתר ללא מתן הדרכה, אי מסירת מידע בכתב לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודות בניה באתר ואי ניהול פנקס הדרכה; ופדלון לא נקט את האמצעים הסבירים למניעת העבירות והליקויים. נטען בכתב האישום כי הנאשמים ביצעו 11 עבירות וכי במעשיהם ומחדליהם סיכנו את ביטחונם, שלומם וחייהם של העובדים באתר ואחרים.

6. הוראות החיקוק בהם הואשמו הנאשמים באישום הראשון היו אלה: אי המצאת הודעה בכתב למפקח אזורי על התחלת פעולות הבניה באתר, בניגוד להוראות סעיף 192 לפקודה; אי ביצוע עבודות הבניה בהנהלתו הישירה והמתמדת של מנהל עבודה, אי מינוי מנהל עבודה ואי הודעה למפקח אזורי על מינוי מנהל עבודה באתר, בניגוד להוראות תקנה 2 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 (להלן - **תקנות עבודות בניה**); אי בדיקת כננת חשמלית על ידי בודק מוסמך ואי קבלת תסקיר בודק מוסמך לפני הכנסתה לשימוש, בניגוד להוראות סעיפים 81 ו-86 לפקודה; אי גידור רצפות מרפסות ומשטחי עבודה, שמהם עלול אדם ליפול לעומק העולה על שני מטרים, באזן יד ואזן תיכון מתאימים ובחוזק נאות למניעת נפילת אדם בניגוד להוראות תקנה 9(א) לתקנות עבודות בניה; אספקת סולם עץ שאורכו יותר משני מטרים ממפלס התקרה המשמש עליה לטפסות התקרה, ומבלי חיזוק מתאים ואי תמיכת שלבי הסולם בגזרי עץ או השמתם בתוך זקפי הסולם, בניגוד להוראות סעיפים 73 ו-78 לתקנות עבודות בניה; אי העמדת תומכת מתכת ברובד אחד, העמדת תומכות מתכת רגל על רגל, בניגוד להוראות תקנה 88 לתקנות עבודות בניה; אי ביצוע תכנית של טפסות רצפת גג שמפלס פניה התחתון בגובה של ארבעה מטרים מהמפלס התחתון, בניגוד להוראות תקנה 85 לתקנות עבודות בניה; אי שימוש בציוד חשמל התואם לשימוש באתר בנייה, אי ביצוע בדיקה למתקן החשמל על ידי חשמלאי בודק, אי תקינות של מפסק מגן לזרם דלף (נגד התחשמלות) המותקן בלוח חשמל המזין כבלים ומכשירי חשמל מטלטלין בניגוד להוראות סעיף 163 לתקנות עבודות בניה ובניגוד לתקנות 11, 10, 7, 6 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002; אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן בניגוד להוראות תקנות 3 ו-8 לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשנ"ז - 1997; אי מתן הדרכה לעובדים ואי מסירת מידע בכתב לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודות בניה באתר ואי ניהול פנקס הדרכה, בניגוד להוראות תקנות 2, 3, 6, 7 ו-10 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999; הפרת חובת הפיקוח המוטלת על נושא משרה, עבירה על הוראות סעיף 222 לפקודה.

7. הנאשמים הודו בכך כי ביום 12.11.13 בוצעה באתר הבניה ביקורת של מפקחי משרד הכלכלה. הם כפרו ביתר העובדות באישום הראשון.

8. כעולה מעדותו של מרבנט, בחודש נובמבר 2013 ביקר באתר יחד עם עוד שני מפקחי עבודה, וזאת לשם ביצוע ביקורת בנוגע ליישום חוקי הבטיחות בעבודה. כשנכנס לאתר ראה בו ליקויי בטיחות רבים, שלדעתו הם מסכני חיים. הוא תיעד אותם בכתב (עדותו בעמודים 10 ו-13 לפרוטוקול). יצוין כי מהתיעוד בכתב - אליו אתייחס מיד - עולה כי מדובר בביקור שנערך באתר הבניה ביום 12.11.13. התיעוד האמור בכתב מצא ביטוי בצו בטיחות מס' 38565 שהוצא על ידי מרבנט במועד הביקורת ונמסר לפדלון במהלכה, לפי סעיף 6(א) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, המורה לנאשמים להפסיק את כל עבודות הבניה בבנין (מוצג ת/1) (להלן - **צו הבטיחות**). יחד עם צו הבטיחות נעשה רישום במועד הביקורת - על ידי המפקח ופא מנצור שנכח בביקורת עם מרבנט - של ליקויי הבטיחות על גבי מסמך שכותרתו "דו"ח סיכום ביקור פיקוח" (צורף כנספח לצו הבטיחות - מוצג ת/1) (להלן - **דו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13**). דו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 נמסר אף הוא לפדלון במועד ביצוע הביקורת, יחד עם צו הבטיחות (עדות מרבנט בעמוד 14 לפרוטוקול). על כך שדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 נמסר לפדלון יחד עם צו הבטיחות, ניתן ללמוד גם מתכנו של צו הבטיחות עצמו, שם נדרשו הנאשמים "... לתקן את כלל הליקויים שנמצאו בביקור פיקוח שנערך היום 12/11/13 באתר אשר נרשמו ע"י מפקח ופא מנצור בדו"ח סיכום ביקור פיקוח שנמסר לך ידנית באתר". מאחר ודו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 הוא חלק בלתי נפרד מצו הבטיחות, לא נפל פגם שמסמך זה

הוגש באמצעות מרבנט, אשר ערך את צו הבטיחות.

9. מרבנט גם ערך ביום 12.11.13 דו"ח פעולה (צורף כנספח לצו הבטיחות - מוצג ת/1) (להלן - **דו"ח פעולה מרבנט 12.11.13**). במהלך ביצוע הביקורת, צילם מרבנט את הליקויים שמצא באתר (מוצג ת/3). צילומים אלו לא נמסרו לפדלון במועד ביצוע הביקורת, אולם כן הוצגו בפניו עת שמרבנט גבה מפדלון הודעה תחת אזהרה ביום 26.12.13 (עדות מרבנט בעמודים 10-11 ו-15 לפרוטוקול; מוצג ת/4). מרבנט ביקר באתר שוב ביום 25.12.13 יחד עם אנטולי. הוא ערך דו"ח המסכם את כל פעולות החקירה שביצע באתר, לרבות הביקורת מיום 12.11.13 (להלן - **דו"ח מרבנט בדבר סיכום פעולות החקירה**) (מוצג ת/6; עדותו בעמוד 11 לפרוטוקול). עדותו של מרבנט בענין זה לא נסתרה: כך, לא נסתר שערך את צו הבטיחות. כך, לא נסתר שבזמן אמת, במהלך ביצוע הביקורת ביום 12.11.13, נערך דו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 וכי זה נמסר לפדלון יחד עם צו הבטיחות במהלך ביצוע הביקורת באתר. פדלון אישר זאת בהודעתו (מוצג ת/4, עמודים 8-9). לא נסותרו גם טענותיו של מרבנט באשר לעובדה שערך את דו"ח פעולה מרבנט 12.11.13, וכן צילם את הליקויים במועד ביצוע הביקורת ביום 12.11.13.

10. אני קובע כי דו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 נהפך לחלק מעדותו של מרבנט. מדובר במסמך שמרבנט אימץ אותו והפנה אליו במהלך עדותו (עמוד 10 לפרוטוקול). זהו מסמך שנערך ביום הביקורת ולכן אין מניעה לייחס לו מידת דיוק גבוהה. על כן הוא נהפך לחלק מעדותו (ע"פ 9969/01 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 לפסק הדין 16.10.2006) (להלן - **ענין פלוני**)). נעבור עתה לבחינת העבירות בהן הואשמו הנאשמים באישום הראשון.

עדן לבונה לא המציאה למפקח עבודה אזורי הודעה על התחלת פעולות הבניה באתר

11. על כך שעדן לבונה לא נתנה הודעה בכתב למפקח אזורי על תחילת בנית הבנין - תוך שבעה ימים מעת תחילת בנייתו כדרישת סעיף 192 לפקודה - ניתן ללמוד מדו"ח מרבנט בדבר סיכום פעולות החקירה (סעיף 3.3 למוצג ת/6). פדלון בעדותו לא הכחיש כי לא ניתנה הודעה למפקח על תחילת בנית הבנין תוך שבעה ימים מעת תחילת בנייתו. הוא הסביר כי ראה בבנית הבנין המשך של הפרוייקט לאחר שהושלמה קודם לכן בנייתו של הבנין הראשון. הוא הוסיף כי על אף שהבנין הראשון אוכלס, עדיין היה צורך לבצע שם עבודות ולכן ראה בכך פרוייקט שלא הושלם אשר אינו מצריך מתן הודעה חדשה (עדותו בעמוד 32 לפרוטוקול; דבריו בהודעתו למרבנט - מוצג ת/4, עמוד 2, שורות 16-18).

12. הוברר כי תחילת בניית הבנין היתה בחודש דצמבר 2012. כך אמר פדלון בהודעתו למרבנט (מוצג ת/4, עמוד 1, שורה 16). פדלון אישר שם כי בין סיום בנית הבנין הראשון לבין תחילת בנית הבנין השני - מושא כתב האישום - חלפו שלושה-ארבעה חודשים (מוצג ת/4, עמוד 2, שורות 1-5). הפעם הראשונה שעדן לבונה הודיעה למפקח העבודה על ביצוע עבודות הבניה בבנין היתה ביום 14.11.13, אז גם הודיעה על מינויו של קבהה לתפקיד מנהל עבודה לאותה עבודת בניה (מוצג ת/14; הודעת פדלון - מוצג ת/4, עמוד 2, שורות 10-12).

13. יש לדחות את טענת ההגנה. לטעמי, היה על עדן לבונה ליתן למפקח העבודה הודעה בכתב על תחילת עבודות הבניה בבנין, וזאת עם תחילת ביצוע העבודות שם. עדן לבונה היתה מבצעת הבניה של הבנין. כך הצהירה בעצמה ב"הודעה על פעולות בניה" ששלחה ביום 14.11.13 למפקח העבודה (מוצג ת/14). כמבצעת העבודה באתר,

היה על עדן לבונה לשלוח הודעה בכתב כאמור לא יאוחר משבעה ימים ממועד תחילת בנייתו. לא ניתן לראות בבנייתו של הבנין ככזו הנעשית "... במקום שכבר נעשית בו אותה שעה פעולה... של בניה (סעיף 192(ג) לפקודה). הטעם לכך הוא שבניית הבנין הראשון הסתיימה כבר שלושה-ארבעה חודשים קודם לכן. הנאשמים לא הוכיחו אילו עבודות בניה בוצעו - אם בכלל - בבנין הראשון שכבר אוכלס. מעבר לטענה כללית של פדלון בעדותו, לא הובאו ראיות כלשהן לתמיכה בטענה. כדי שעדן לבונה תהא פטורה - מכח הוראת סעיף 192(ג) לפקודה - מחובת משלוח הודעה בעת תחילת בניית הבנין, היה עליה להוכיח כי בעת תחילת בניית הבנין בוצעו באתר עבודות בניה. כאן יש ליתן את הדעת כי לא כל עבודה יכולה להחשב כעבודת בניה. רק זו הנכנסת לגדר ההגדרה של מונח זה בסעיף 1 לפקודה תחשב לכזו - כגון עבודות להקמת בנין או התקנת מערכות שונות אגב הקמת בנין. זאת לא הוכח על ידי עדן לבונה. על כן, הרציונל שבמסירת הודעה לפי סעיף 192 לפקודה - לאפשר למפקחי העבודה להיות מודעים לכך שמתבצעות עבודות בניה הדורשות פיקוח - מתקיים. זאת מאחר ובאותו מקום לא בוצעו עבודות בניה מזה שלושה-ארבעה חודשים, עת הסתיימה בניית הבנין הראשון. הסבת תשומת לבם של מפקחי העבודה כי עבודות הבניה חודשו באותו מקום לאחר הפוגה לא קצרה, חייבה מתן הודעה כאמור בסעיף 192 לפקודה. עדן לבונה לא עשתה כן, שכן הודעתה - כמבצעת עבודות הבניה - נמסרה למפקח העבודה רק בחלוף כשנה תמימה.

14. מאחר ומדובר בעבירה על הפקודה - שעניינה שמירה על הוראות הבטיחות בעבודה - אי מסירת הודעה על תחילת פעולות הבניה לפי סעיף 192 לפקודה, היא עבירה מסוג אחריות קפידה והיא אינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או אף מודעות. הנטל הוא על עדן לבונה להראות שנהגה ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות וכי עשתה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה (ע"פ (ארצי) 1002/04 **רזפול בע"מ נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 לפסק הדין (27.3.2006); ע"פ (ארצי) 50155-08-10 **חברת השמירה בע"מ נ' מדינת ישראל**, פס' 26-28 לפסק הדין (6.11.2012); סעיף 22 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977). מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - בענייננו יש לומר כי מתקיים בעדן לבונה יסוד המודעות, שכן פדלון ידע כי לא ניתנה במועד הודעה על תחילת פעולות הבניה. הסברו של פדלון לעיכוב במשלוח ההודעה נדחה כבר, ויש לקבוע כי עדן לבונה לא עשתה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע את עדן לבונה בעבירה על סעיף 192 לפקודה.

15. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתינתן הודעה במועד, יש להרשיעו - מכח סעיף 222 לפקודה - בעבירה על סעיף 192 לפקודה.

עבודות הבניה בוצעו ללא הנהלה ישירה ומתמדת של מנהל עבודה; לא מונה מנהל עבודה ולא הודע למפקח אזורי על מינוי מנהל עבודה באתר

16. כאמור, עדן לבונה החלה לבנות את הבנין בחודש דצמבר 2012. כמבצעת בניה היה על עדן לבונה למנות מנהל עבודה כבר מעת תחילת ביצוע עבודות הבניה. היא היתה אמורה להיות אחראית לכך כי כל עבודות הבניה תתבצענה בהנהלתו הישירה והמתמדת של מנהל העבודה אותו מינתה. פרט למינוי כאמור, היה עליה - עם תחילת עבודות הבניה - ליתן למפקח העבודה הודעה על כך בכתב (תקנה 2 לתקנות עבודות בניה).

17. כפי שהוברר בפני, עדן לבונה לא מינתה מנהל עבודה עם תחילת ביצוע עבודות הבניה בבנין. היא עשתה

זאת רק בחלוף כשנה תמימה, ביום 14.11.13. הדבר נעשה בעקבות הביקורת שערכו מפקחי העבודה באתר ביום 12.11.13, אז נדרשו הנאשמים- הן בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 והן בצו הבטיחות (מוצג ת/1)- בין היתר, לתקן את הליקוי של אי מינוי מנהל עבודה באתר.

18. מסקנתי זו נסמכת של האדנים הבאים. ראשית, קבהה העיד כי החל את עבודתו באתר כמנהל עבודה ביום 14.11.13. הוא הסביר כי התקשר עם עדן לבונה בחוזה העסקה בכתב במסגרתו הוסכם כי ישמש מנהל עבודה עבור עדן לבונה (מוצג ת/15). עיון בחוזה מעלה כי הוא נכרת ביום 14.11.13 ונרשם בו כי "הסכם העבודה יחל מתאריך 14.11.2013...". לאחר מינויו כאמור על ידי עדן לבונה, ביקש ממנו פדלון למסור ידנית למפקח העבודה הודעה לפי סעיף 192 לפקודה, בה מופיע גם ענין מינויו של קבהה למנהל עבודה באתר (עדות קבהה בעמודים 20-21 לפרוטוקול; מוצג ת/14). גרסתו זו של קבהה לא נסתרה. פדלון, בעדותו, לא הכחיש כי הודעה על מינויו של קבהה כמנהל עבודה באתר בנית הבנין נמסרה רק ביום 14.11.13 (עדותו בעמוד 33 לפרוטוקול). הוא אף אישר בהודעתו כי זה היה תאריך מתן ההודעה (מוצג ת/4, בעמוד 2, שורות 10-12). הוא לא הכחיש גם כי ההודעה (מוצג ת/14) על ביצוע פעולות בניה ועל מינויו של קבהה למנהל עבודה - הנושאת תאריך 14.11.13 - היא אכן הודעה שמסרה עדן לבונה. הוא ציין גם כי עדן לבונה העסיקה את קבהה כמנהל עבודה בעת בנית הבנין הראשון. לאחר מכן פיטרה את קבהה. בתקופה שמעת תחילת בנית הבנין ועד למינויו של קבהה כמנהל עבודה, לא מינתה עדן לבונה מנהל עבודה כלשהו באתר. תחת זאת הסתפקה בהצבתו של אדם בשם פאוזי אבו נידאל למילוי תפקיד זה, על אף שלא היה לו "אישור מנהל עבודה רשמי" (עדות פדלון בעמוד 33 לפרוטוקול; הודעת פדלון - מוצג ת/4 - בעמוד 2, שורות 6-8). אלא שהצבתו של פאוזי על ידי עדן לבונה למלא את תפקיד מנהל העבודה - אינה יכולה להתקבל. זאת מאחר ולא כל אדם כשיר להתמנות למנהל עבודה. רק מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות הקבועים בתקנה 3 לתקנות הבניה - כגון מי שבידו תעודה המעידה כי סיים בהצלחה קורס מנהלי עבודה מוסמכים - יכול לשמש מנהל עבודה לפי תקנה 2 לאותן תקנות. אין כל טענה - וממילא אין ראייה שהובאה על ידי מי מהנאשמים שהנטל מוטל עליהם בענין זה - כי בפאוזי התקיימו אותם תנאי כשירות.

19. עיגון נוסף לכך שנכון ליום 12.11.13 בוצעו באתר בנית הבנין עבודות בניה מבלי שמונה שם מנהל עבודה, ניתן למצוא בסעיף 3.6 לדו"ח מרבנט בדבר סיכום פעולות החקירה (מוצג ת/6) שם מצויין כי הודעת עדן לבונה על פעולות בניה תוך מינויו של קבהה למנהל עבודה - התקבלה במשרדי מפקח העבודה ביום 14.11.13. זאת ועוד. בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - אשר נרשם במהלך ביצוע הביקורת ביום 12.11.13 (מוצג ת/1) - נרשם כי לא מונה מנהל עבודה באתר וכי יש לשלוח אל המפקחים בדואר רשום את "מינויו של מנהל העבודה שתמנו באתר". כעולה מצו הבטיחות, העדרו של מנהל עבודה היווה אחד הטעמים להוצאת צו זה.

20. אי מינוי מנהל עבודה הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצוינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת, באמצעות פדלון, לכך כי לא מונה מנהל עבודה עם תחילת ביצוע עבודות הבניה בבנין. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע אותה בעבירה על תקנה 2 לתקנות עבודות בניה.

21. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שימונה מנהל עבודה עם תחילת בנייתו של הבנין - יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו- 222 לפקודה - בעבירה על תקנה 2 לתקנות עבודות בניה.

22. בשל מחדלם למנות מנהל עבודה עם תחילת בניית הבנין, מוטלת על הנאשמים האחריות שהיתה מוטלת על מנהל עבודה, לו מונה כזה (סעיף 223 לפקודה; תקנה 5 לתקנות עבודות בניה).

23. יצוין כי מאחר והקשר בין עדן לבונה לקבהה - בכל הנוגע לבניית הבנין - נוצר רק ביום 14.11.13, עדותו של קבהה באשר לליקויי הבניה באתר הנזכרים באישום הראשון, נכון ליום ביצוע הביקורת ביום 12.11.13 - אינה רלוונטית פרט לענין אחד, אליו אתייחס בהמשך, שעניינו הסרת גידורים על ידי הפועלים.

עדן לבונה השתמשה באתר בכנת הרמה חשמלית שלא נבדקה על ידי בודק מוסמך וללא תסקיר בדיקה

24. כעולה מעדותו של מרבנט, כנת הרמה חשמלית היא מכשיר שבו נעזרים להרמת חומרים - כגון מלט או אריחי אבן - כלפי מעלה מהקרקע לעבר הפועלים המצויים על גבי הפיגום. המכשיר עובד באמצעות כח חשמלי (עדותו בעמודים 12 ו- 14 לפרוטוקול). כנת נחשבת למתקן הרמה, כהגדרת המונח בסעיף 79 לפקודה. ככזו, קיימת חובה לבדוק כנת ביסודיות - על ידי בודק מוסמך - לפחות אחת ל- 14 חודשים; יש לקבל מבודק מוסמך תסקיר בכתב המפרט את עומסי העבודה הבטוחים של הכנת; ואין להכניס כנת לשימוש באתר הבניה מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך והוכן לגביה תסקיר. חובות אלו היו מוטלות על עדן לבונה כמי שביצעה את עבודות הבניה וכמי שהשתמשה בכנת (סעיפים 81, 86, 191(א) ו- 191(ב)(3) לפקודה).

25. כפי שהוברר בפני, בביקורת שנערכה באתר הבניה ביום 12.11.13 התגלה כי עדן לבונה עשתה שימוש בכנת שלא בהתאם להוראות הפקודה. זאת מאחר ומדובר היה בכנת חשמלית שלא הוכן לגביה תסקיר על ידי בודק מוסמך. בבסיס קביעתי זו עומדים הטעמים הבאים. ראשית, הדבר עולה מעדותו של מרבנט ומהמסמכים שערך בזמן אמת. בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 (מוצג ת/1) נרשם על ידו כי בעת ביקור באתר הבניה נצפתה בצד המערבי "כנת הרמה חשמלית מסוג לאון להרמת חומרי בנייה שיש וטיט לפיגום לצורך התקנת האריכים." (כך במקור, א.ה.). עוד רושם מרבנט כי פדלון לא הציג בפניו ובפני המפקח הנוסף שנכח בביקורת תסקיר בדיקה של בודק מוסמך שבדק את הכנת החשמלית. הוא חזר על גרסתו גם בעדותו (עמוד 14 לפרוטוקול). ממצא זה מצא ביטוי גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - שם נדרשו הנאשמים לבדוק את הכנת באמצעות בודק ולהחזיק את התסקיר באתר. על קיומה של כנת הרמה חשמלית באתר הבניה ביום 12.11.13 ניתן גם ללמוד מהצילומים שערך מרבנט באתר ביום ביצוע הביקורת (מוצג ת/3, תמונות מס' 3-4; עדות מרבנט בעמוד 12 לפרוטוקול). גרסתו של מרבנט לא נסתרה. מדובר בעדות ובמסמכים שערך מי שאמון מטעמו של משרד הכלכלה על ביצוע ביקורות באתרי בניה. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי היה לו אינטרס להציג מצג שווא ביחס לנאשמים.

26. שנית, מסקנתי בנוגע למצבה של הכנת זוכה לתמיכה מגרסתו של פדלון. בהודעתו לא הכחיש פדלון כי

באתר נעשה שימוש בכננת. הוא הציג בפני מרבנט תסקיר ניסוי ובדיקה מיום 5.7.11 (נספח י.מ. 5 למוצג ת/4). עיון בתסקיר מעלה כי נרשם בו, בין היתר, כי "מועד הבדיקה הבאה עד ליום: 05/09/2012". פדלון לא הכחיש כי לא בוצעה בדיקה לכננת ביום 5.9.12 או לאחר מכן, והסביר זאת בכך שהכננת לא היתה בשימוש במשך מספר חודשים ואז הוחזרה לשימוש (הודעת פדלון - מוצג ת/4 - בעמוד 5). זו היתה גם גרסתו של פדלון בעדותו (עמוד 34 לפרוטוקול). יש לדחות טענת הגנה זו של פדלון. אף אם הכננת לא היתה בשימוש מספר חודשים - למשל בשל תקופת מספר החודשים שחלפה מתום בניית הבנין הראשון לבין תחילת בניית הבנין השני - לא יכולה היתה עדן לבונה לפטור עצמה מבדיקת הכננת על ידי בודק מוסמך. בדיקה זו מכח הוראות הפקודה היה עליה לעשות לכל המאוחר ביום 5.9.12. אילו עשתה זאת, היה השימוש בכננת - כפי שנצפה על מרבנט ביום 12.11.13 - עומד בדרישת הבדיקה הקבועה בפקודה. אין בפקודה כל הוראה המאריכה את המועד שבו יש לבצע את הבדיקה מעבר לתקופת 14 חודשים. הצורך בבדיקת הכננת אינו נובע רק בשל בלאי הנובע מהשימוש בה. מצבה של הכננת עשוי להשתנות גם מעצם חלוף הזמן, גם אם לא נעשה בה שימוש תקופה מסויימת. על כן, לא היה בכוחה של עדן לבונה לוותר על בדיקת הכננת בשל כך שלא נעשה בה שימוש במשך מספר חודשים. לאור כל זאת, יש לדחות את טענת הנאשמים בסיכומיהם (עמוד 46 לפרוטוקול) כי הנאשמים לא הואשמו באי ביצוע בדיקה במועדה. טענה זו דינה דחיה מאחר וביצוע בדיקה לכננת שלא במועד - כמוהו כאי בדיקתה כלל בנוגע למועדים בהם הואשמו הנאשמים במחדל זה בכתב האישום.

27. שימוש בכננת חשמלית מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך ומבלי שנערך לגביה תסקיר במועד - הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת, באמצעות פדלון, לכך כי לא נערך במועד תסקיר לכננת. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על סעיפים 81 ו-86 לפקודה.

28. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שהשימוש בכננת החשמלית יעשה רק לאחר שנבדקה ונערך לגביה תסקיר במועד, יש להרשיעו - מכח סעיף 222 לפקודה - בעבירה על סעיפים 81 ו-86 לפקודה.

עדן לבונה לא גידרה באזן יד ואזן תיכון רצפת מרפסות ומשטחי עבודה באתר שמהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים

29. על מנת למנוע נפילה של אנשים מגובה באתר הבניה, קיימת חובה לבצע גידור של משטחי עבודה מהם עלול אדם ליפול לעומק העולה על שני מטרים. גידור זה יש לבצע עם אזן יד ועם אזן תיכון (תקנה 9 לתקנות עבודות בניה). אזן יד הוא מעקה עליון - אופקי - של גידור, העשוי מעץ ולעיתים ממתכת. הוא נדרש להיות בגובה של 90-115 ס"מ מרצפת משטח העבודה. אזן היד תפוס עם זקפים אנכיים שהם חלק מהגידור. אזן תיכון אף הוא מעקה המשמש אמצעי גידור. אף הוא אפקי, אלא שגובהו נמוך מזה של אזן יד, ועומד על 45-50 ס"מ מרצפת משטח העבודה (עדות מרבנט בעמודים 15-16 לפרוטוקול; תקנה 10 לתקנות עבודות בניה). האחריות לגידור משטחים כאלה היתה מוטלת על עדן לבונה, בתור מי שהיתה מבצעת העבודה באתר ובתור מי שלא טרחה למנות בו מנהל עבודה (תקנה 5(ג) לתקנות עבודות בניה).

30. כעולה מהראיות שהוצגו בפני, נכון ליום 12.11.13, לא עמדה עדן לבונה בחובתה לגדר משטחים מהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים. הדבר נלמד מעדותו של מרבנט ומהמסמכים שערך בזמן אמת. בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 (מוצג ת/1) נרשם על ידו כי בעת ביקור באתר הבניה מצא כי הרצפה, בסמוך למדרגות היציאה לגג, אינה מגודרת למניעת נפילה ממנה למדרגות; מרפסות הדירות הממוקמות בפינה הצפונית מערבית ולאורך כל גובה הבנין נעדרות גידור בשפתן למניעת נפילה; בשפת רצפת המרפסות מותקן מעקה בטון קבוע בגובה של כ- 30 ס"מ בלבד; ובפתחי פיר צנרת במבואה בכל קומה וכן בפתחי פיר מעלית לא מותקן גידור למניעת נפילה. ממצא זה בענין הגידור מצא ביטוי גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - שם נדרשו הנאשמים להתקין גידור מתאים. על היעדר גידור באתר הבניה ביום 12.11.13 ניתן גם ללמוד מהצילומים שערך מרבנט באתר ביום ביצוע הביקורת (מוצג ת/3, תמונות מס' 5-6 ו- 9-10). גרסתו של מרבנט לא נסתרה. הוא חזר עליה בעדותו (עמודים 10 ו- 13 לפרוטוקול). מדובר בעדות ובמסמכים שערך מי שאמון מטעמו של משרד הכלכלה על ביצוע ביקורות באתרי בניה. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי היה לו אינטרס להציג מצג שווא ביחס לנאשמים.

31. המסקנה כי עדן לבונה לא פעלה לגידור משטחים מהם ניתן ליפול לעומק, עולה גם מגרסתו של פדלון. גרסתו היתה כי הותקנו גידורים כאמור, אלא שהעובדים באתר הסירו אותם על מנת לאפשר להם לעבוד ולא החזירו את הגידור בחזרה (הודעת פדלון - מוצג ת/4 - בעמודים 5-6; עדותו בעמודים 34, 36 לפרוטוקול). קבהה בעדותו אישר כי הפועלים נהגו להסיר את הגידור, מאחר והוא הפריע להם להרמה (עדותו בעמוד 22 לפרוטוקול). אני קובע איפוא כי הפועלים נהגו להסיר את הגידור שהותקן. אלא שבכך אין כדי לפטור את עדן לבונה מחובת ביצוע גידור מתאים בהתאם לתקנות עבודות בניה. היה עליה גרום לכך שהגידורים לא יוסרו. כך, למשל, יכולה היתה לעשות זאת באמצעות מתן הנחיה חד משמעית לפועלים שלא להסיר את הגידור בעת שאין מעבירים חומרים (תקנה 11(ב) לתקנות עבודות בניה). עדן לבונה היא זו שאמורה היתה להבטיח כי העבודה באתר תבוצע בהתאם להוראות הפקודה. זאת ועוד. הסרת הגידור על ידי הפועלים על מנת להרים חומרים, אינה יכולה להוות תירוץ לגבי אי גידור משטחים אחרים שלגביהם אין טענה כי יש צורך להרים חומרים דרכם. כך, למשל, באשר לגידור פיר מעלית, פיר צנרת ורצפה בסמוך למדרגות היציאה לגג.

32. המחדל לגדר משטחים מהם ניתן ליפול לעומק - הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת, באמצעות פדלון, לכך כי הגידור מוסר על ידי הפועלים ואינו מושב למקומו. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 9(א) לתקנות עבודות בניה.

33. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שהמשטחים הנדרשים יהיו מגודרים, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו- 222 לפקודה - בעבירה על תקנה 9(א) לתקנות עבודות בניה.

סולם עץ שאורכו יותר משני מטרים המשמש עליה לטפסות תקרה, לא היה גבוה במטר אחד ממפלס התקרה וגם שלבי הסולם לא היו תמוכים בגזרי עץ או נתונים בתוך זקפי הסולם

34. עדן לבונה, כמבצעת הבניה, חייבת היתה לספק לאתר סולמות העומדים בתקנים הקבועים בתקנות עבודות בניה. כך, סולם שגובהו עולה על שני מטרים, חייב להיות גבוה במטר אחד מהנקודה הגבוהה שאליה מגיע המשתמש בו - אלא אם קיימת אחיזת יד מתאימה באותו מקום גבוה (תקנה 73 לתקנות עבודות בניה). כך, שלבי סולם עץ נדרשים להיות בחוזק מתאים, נתונים בתוך הזקפים או תמוכים על ידי גזרי עץ המחברים היטב לזקפים משלב לשלב (תקנה 78(א) לתקנות עבודות בניה).

35. עדן לבונה סיפקה לאתר סולם. הדבר עלה במהלך הביקורת שערך מרבנט ביום 12.11.13. במהלך אותה ביקורת מצא מרבנט כי קיים בו סולם עץ הנשען על טפסנות רצפת מפלס +31.00. סולם זה לא היה ארוך במטר אחד ולא היתה בו אחיזת יד טובה בטפסנות שאליה הגיע הסולם. בנוסף, שלבי הסולם לא היו תמוכים עם גזרי עץ ביניהם ולא היו נתונים בתוך הזקפים (דו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 - מוצג ת/1). ממצא זה בנוגע לסולם מצא את ביטוי גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - שם נדרשו הנאשמים להוציא את הסולם מהאתר. על מאפייניו של הסולם באתר הבניה ביום 12.11.13 ניתן גם ללמוד מצילום שערך מרבנט באתר ביום ביצוע הביקורת (מוצג ת/3, תמונה מס' 7).

36. אקבע כי לא הוכח שגובה הסולם עלה על שני מטרים. מרבנט הודה בעדותו כי לא מדד את אורך הסולם (עדותו בעמוד 14 לפרוטוקול). לא הובאה ראיה אחרת ממנה ניתן ללמוד על גובה הסולם. כך, למשל, לא נמדד הגובה שבין הרצפה לבין הנקודה אליה הגיע הסולם. מרבנט אמנם ציין בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 כי הפרש הגובה בין מפלס תחתון של הטפסה לבין הרצפה עומד על שישה מטרים, אלא שמדובר בחלק אחר של הטפסה - החלק המערבי - שם לא הונח הסולם. משלא הוכח כי אורכו של הסולם עלה על שני מטרים, אין מקום לקבוע גם כי נפל פגם בכך שגובה הסולם לא היה גבוה במטר אחד מהנקודה הגבוהה ביותר שאליה הגיע המשתמש בו. על כן אין מקום להרשיע את הנאשמים בעבירה על הוראת תקנה 73 לתקנות עבודות בניה ויש לזכותם מאישום זה.

37. שונה היא המסקנה בכל הנוגע להוראת תקנה 78 לתקנות עבודות בניה שעניינה שלבי הסולם. בענין זה גרסתו של מרבנט לא נסתרה, והיא זוכה לתמיכה מהתמונה שצילם. מדובר בעדות ובמסמכים שערך מי שאמון מטעמו של משרד הכלכלה על ביצוע ביקורות באתרי בניה. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי היה לו אינטרס להציג מצג שווא ביחס לנאשמים. גרסתו של פדלון אינה סותרת את גרסת מרבנט. כך, בהודעתו, עומת פדלון עם מאפייני הסולם - ולא היה לו מה לומר על כך (מוצג ת/4, עמוד 6, שורות 8-12). כך, בעדותו לא הכחיש כי הסולם שצולם על ידי מרבנט בתמונה מס' 7 הוא הסולם שהיה באתר. פדלון טען כי לא נעשה שימוש בסולם זה (עדותו בעמוד 36 לפרוטוקול). אני קובע כי טענה זו - לפיה לא נעשה שימוש בסולם - לא הוכחה. מהצילום שצילם מרבנט עולה כי הסולם מונח על גבי טפסנות, ואין לומר כי זהו סולם שאין בו שימוש. גם אם לא נעשה שימוש בסולם - ואין אני קובע כך - עדיין לא היתה רשאית עדן לבונה לאפשר כי סולם כזה יהיה באתר. זאת מאחר והחובה המוטלת על עדן לבונה בנוגע לסולמות תקינים עניינה אספקתם לאתר, גם אם לא נעשה בהם שימוש (תקנה 72 לתקנות עבודות בניה). יוטעם, כי החובה לספק סולם ששלביו הם בהתאם לאמור בתקנות, חלה על כל סולם, ולא רק כזה שאורכו עולה על שני מטרים, ועל כן יש לדחות את טענת הנאשמים בענין זה בסיכומיהם (עמוד 45 לפרוטוקול).

38. המחדל לספק לאתר סולם ששלביו אינם בהתאם לתקנה 78 לתקנות עבודות בניה - הוא עבירה מסוג

אחריות קפידה, מהטעמים שצוינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך, באמצעות פדלון, כי הסולם, על מאפייניו הכוללים שלבים שלא בהתאם לתקנה 78 לתקנות עבודות בניה - מצוי באתר. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 78 לתקנות עבודות בניה.

39. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שישופק לאתר סולם בהתאם להוראת תקנה 78 לתקנות עבודות בניה, יש להרשיעו מכח סעיפים 219(א) ו- 222 לפקודה בעבירה על תקנה 78 לתקנות עבודות בניה.

העמדת תומכות מתכת בשני רבדים ("רגל על רגל") לתמיכת טפסות תקרה

40. טפסה היא תבנית שבה יוצקים בטון לשם בנית תקרה. הטפסה זקוקה לתמיכה אשר מסופקת לה באמצעות תומכות - כגון צינורות מתכת. כאשר מדובר בטפסה המותקנת בגובה העולה על שלושה מטרים, יש צורך להשתמש בתומכות ארוכות ברובד אחד. שימוש בתומכות קצרות, תוך הרכבתן אחת על השניה כאשר ביניהן לוח עץ אפקי - הרכבה המכונה "רגל על רגל" - אינה מותרת (עדות מרבנט בעמוד 16 לפרוטוקול; תקנה 88 לתקנות עבודות בניה). האחריות בענין זה מוטלת היתה על עדן לבונה בתור מי שהיתה מבצעת העבודה באתר, ובתור מי שלא טרחה למנות מנהל עבודה (תקנה 5(ג) לתקנות עבודות בניה).

41. בביקורת שערך מרבנט באתר הבניה ביום 12.11.13 נצפה כי נעשה שימוש בתומכות "רגל על רגל" לשם תמיכה בטפסות תקרה. בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 (מוצג ת/1) רשם מרבנט כי טפסות רצפת מפלס +31.00 נתמכה בחלקה עם רגלי מתכת הניצבים על רצפת הגג וחלק מערבי של אותה טפסות נתמך בחלקה עם רגלי מתכת שהועמדו בשני רבדים ("רגל על רגל") מתוך מדרגות פנים קומת דופלקס עליונה. עוד ציין כי הפרש הגובה בין מפלס תחתון של הטפסות לבין הרצפה התחתונה בדופלקס עומד על כשישה מטרים. ממצא זה בנוגע לתומכות בטפסות מצא את ביטויו גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - שם נדרשו הנאשמים לפרק את הטפסה ולהקימה מחדש לפי תכנית מהנדס. על האופן שבו נתמכה הטפסה באתר ביום 12.11.13 ניתן גם ללמוד מצילום שערך מרבנט באתר ביום ביצוע הביקורת (מוצג ת/3, תמונה מס' 8). בצילום זה ניתן לראות בבירור רגלי תמיכה אנכיות המופרדות בקרשי עץ אופקיים. גרסתו של מרבנט לא נסתרה בעדותו. מדובר בעדות ובמסמכים שערך מי שאמון מטעמו של משרד הכלכלה על ביצוע ביקורות באתרי בניה. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי היה לו אינטרס להציג מצג שווא ביחס לנאשמים. פדלון בעדותו לא הציג גרסה כלשהי שיש בה לסתור את גרסת מרבנט. בהודעתו לא הכחיש פדלון כי ביום 12.11.13 נתמכה הטפסה בשיטת "רגל על רגל" וטען כי בעקבות הביקורת פורקה הטפסה לאחר שהיציקה כבר הסתיימה (מוצג ת/4 - עמוד 6, שורות 19-13).

42. אני קובע איפוא כי ביום 12.11.13 באתר נתמכה טפסת תקרה באופן אסור, בשיטת "רגל על רגל". שימוש בסוג תמיכה כזה הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצוינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש, גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות, הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי קיימת באתר תמיכה מסוג זה לטפסת תקרה. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 88 לתקנות עבודות בניה.

עמוד 12

43. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שטפסת התקרה תתמך באופן הנכון בהתאם להוראת תקנה 88 לתקנות עבודות בניה, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו-222 לפקודה - בעבירה על תקנה 88 לתקנות עבודות בניה.

ביצוע ללא תכנית של טפסות רצפת גג שמפלס פניה התחתון בגובה של מעל ארבעה מטרים מהמפלס התחתון

44. כאשר מעמידים טפסה לשם בנית תקרה שמפלס פניה התחתון נמצא בגובה העולה על ארבעה מטרים מעל למשטח שהטפסה נתמכת עליו - חייב מבצע הבניה להבטיח שחוזקה ויציבותה של הטפסה ייקבע על פי תכנית, וכי תכנית זו תימצא באתר כל עוד לא פורקה הטפסה (תקנה 85 לתקנות עבודות בניה).

45. קבעתי כבר - במסגרת הדיון באישום שעניינו העמדת תומכות מתכת בשני רבדים ("רגל על רגל") לתמיכת טפסות תקרה - כי ביום 12.11.13, הותקנה באתר טפסה אשר הפרש הגובה בין מפלס תחתון של הטפסה לבין הרצפה התחתונה בדופלקס עמד על כשישה מטרים. כך עלה מדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 (מוצג ת/1) והדבר לא נסתר. מכאן, שלאור מאפיין זה של הטפסה, היה מקום להתקינה על פי תכנית (תקנה 85(א)(1) לתקנות עבודות בניה). מחומר הראיות שהוצג בפני, עולה כי עדן לבונה התקינה טפסות זו ללא תכנית. כך, בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 (מוצג ת/1) נרשם על ידי מרבנט כי בסיום הביקור באתר הבניה, נכנס למשרד האתר יחד עם פדלון לבדיקת המסמכים הרלוונטיים - ופדלון לא יכול היה להציג תכנית לתמיכת טפסות במפלס +31.00. ענין זה נזכר גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1), תוך שהנאשמים נדרשו לפרק את הטפסה ולהקימה מחדש לפי תכנית מהנדס. פדלון, בהודעתו, אישר כי לא קיימת תכנית כזו (מוצג ת/4, בעמוד 6). בעדותו חזר על כך וטען כי הדבר אמור להיות באחריות קבלן הטפסות (עמוד 36 לפרוטוקול). טענה זו יש לדחות, מאחר והאחריות בענין זה - מכח פרק ו' לתקנות עבודות בניה - מוטלת על מבצעת הבניה, היינו על עדן לבונה.

46. אני קובע איפוא כי ביום 12.11.13 הועמדו באתר תומכות לטפסות ללא תכנית. מדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי לא קיימת תכנית לטפסות. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 85 לתקנות עבודות בניה.

47. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שטפסת התקרה תותקן על פי תכנית, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו-222 לפקודה - בעבירה על תקנה 85 לתקנות עבודות בניה.

שימוש באתר בציווד חשמל (לוח, כבלי חשמל, תקעים/שקעים) שאינו מתאים לשימוש באתר בניה; אי ביצוע בדיקה למיתקן החשמל על ידי חשמלאי בודק; מפסק מגן לזרם דלף (נגד התחשמלות) המותקן בלוח חשמל המזין כבלים ומכשירי חשמל מטלטלים באתר אינו תקין

48. עדן לבונה - כמבצעת עבודת הבניה - היתה אחראית לכך שכל ציוד, אביזרים ומתקנים חשמליים באתר

יתאימו לדרישות חוק החשמל, התשי"ד - 1954 וכן לתקנות שהותקנו מכוחו, לרבות תקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002 (להלן - **תקנות החשמל**) (תקנה 163 לתקנות עבודות בניה).

49. במהלך ביקורו באתר ביום 12.11.13 רשם מרבנט בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 (מוצג ת/1) כי במבואה של קומה 3 מותקן לוח חשמל משנה כשהלוח שבור וממנו יוצאים שני שקעים עם מוליכים חשופים, כאשר תקע של כבל מאריך המחובר לשקע הינו שבור, וקיימת סכנה של מגע מקרי במוליכי התקע החשופים. בעדותו ציין מרבנט כי התרשם כי באתר יש ליקויים המסכנים את חיי העובדים, בין היתר בשל ציוד החשמל וסכנת התחשמלות (עמודים 10 ו-13 לפרוטוקול). אין מניעה לקבל את גרסתו של מרבנט כפי שעולה מעדותו ומדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13. זהו, כאמור, חלק מעדותו. הלוח השבור והשקע השבור היוצרים סכנת התחשמלות, מצאו ביטוי בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - שם נדרשו הנאשמים לפרק את הלוח השבור ולהקפיד על שימוש בתקעים תקינים. חיזוק לממצאים אלו של מרבנט ניתן למצוא בתמונות שצילם ביום הביקורת (מוצג ת/3, תמונות מס' 15-16). גרסתו של מרבנט בנוגע למצבו של לוח החשמל במבואה של קומה 3 - לא נסתרה. כאשר עומת פדלון עם ממצא זה - לא היה לו מה להשיב (מוצג ת/4, עמוד 8).

50. מצאתי כי יש להרשיע את עדן לבונה באישום המיוחס לה בגין שימוש בלוח משנה החשמל השבור. תקנה 6(א) לתקנות החשמל קובעת כי לוח חשמל יתאים לדרישות תקן IEC 439-4. ער אני לכך כי המאשימה לא הוכיחה מהו אותו תקן. חרף זאת, עיון בצילום של אותו לוח (מוצג ת/3, תמונות מס' 15-16) מאפשר ללא קושי להגיע למסקנה - גם ללא הוכחת התקן האמור - כי מדובר בלוח חשמל פגום. לוח החשמל בתמונות אלו שבור, ומשתלשלים ממנו חוטי חשמל ושני שקעים, באופן המלמד - גם למי שאינו בקיא ברזי החשמל - כי זהו לוח חשמל שאינו תקין אשר אינו עומד בדרישות תקנה 6 לתקנות החשמל. כך הם גם פני הדברים באשר לשימוש בתקע השבור - שחובר לשקע שיצא מלוח חשמל המשנה בקומה השלישית - המקום סכנת התחשמלות. בענין זה הסכנה הגלומה בשימוש בתקע שבור כזה ברורה, והמאשימה עמדה בנטל ההוכחה מעצם כך שהראתה שמדובר בתקע שבור. שימוש בתקע שבור כזה אינו תקין, וזוהי עבירה שעניינה חיבור פתיל לזינה מלוח באמצעות תקע. זאת מאחר והתקע השבור אינו תקע (תקנה 7(ב) לתקנות החשמל). מדובר בעבירות מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצוינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי הלוח שבור וגם התקע שבור. פדלון, בהודעתו, לא טען כי לא היה מודע לכך. גם אם לא היו עדן לבונה ופדלון מודעים לתקע השבור, היתה צריכה להדלק אצלם נורת אזהרה בשל כך שמתקני החשמל לא נבדקו באתר, כפי שיפורט להלן. מדובר בעצימת עיניים שכמוה כמודעות. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירות על תקנות 6 ו-7(ב) לתקנות החשמל. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שלא יעשה שימוש בלוח חשמל שבור ובתקע השבור, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219 ו-222 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירות על תקנות 6 ו-7(ב) לתקנות החשמל.

51. בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 רשם מרבנט כי בלוח חשמל ראשי המותקן בקומת הכניסה קיים מפסק פחת נגד התחשמלות; לשקע הלוח מחובר מפצל שקעים שכבל ההזנה שלו יוצא מהמפצל; במפצל מותקן תקע של כבל מאריך כשהתקע שבור והוא מחוזה עם חוט ברזל; וכבלי המאריך, השקעים והתקעים אינם מתאימים לשימוש

באתר בניה (מוצג ת/1). ממצאים אלו של מרבנט בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 אומצו והיו לחלק מעדותו - מהטעמים שפורטו לעיל. בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - נרשם בענין ליקויים אלו כי נעשה שימוש בכבלי חשמל לבנים במקום כבלים מסוג בידוד כפול; וכי נעשה שימוש בשקעים ותקעים שאינם מסוג תעשייתי. חיזוק לממצאים אלו של מרבנט ניתן למצוא בתמונות שצילם ביום הביקורת (מוצג ת/3, תמונות מס' 13-14). גרסתו של מרבנט לא נסתרה. פדלון, בהודעתו, ציין כי מפצל השקעים והכבלים שייכים לקבלן הטיח, וכי פדלון אינו יודע כיצד הוא השתמש בציוד הזה. הוא הוסיף כי יחליף את המפצל ואת הכבלים. הוא לא טען כי המפצל והכבלים תקינים (מוצג ת/4, בעמוד 8). לאחר שנתתי דעתי לראיות שהוצגו בפני, מצאתי מקום לקבוע כי לא הוכח בפני שנעשה שימוש בתקעים, בשקעים ובכבלי חשמל שאינם על פי תקנות הבניה. המאשימה לא הוכיחה מהן הדרישות אשר תקנות החשמל מחייבות כי פריטים חשמליים אלו יעמדו בהן. כך, למשל, לא הראתה המאשימה כיצד כבל חשמלי לבן - שבו נעשה שימוש באתר - אינו עומד בדרישות תקנה 10 לתקנות החשמל. כך, לא הראתה המאשימה ואף לא טענה שהתקעים והשקעים בהם נעשה שימוש - הכוונה היא לתקעים ושקעים שאינם שבורים - אינם בהתאם לאמור בתקנה 8 לתקנות החשמל.

52. כן מצאתי לקבוע שהוכח בפני כי נעשה שימוש בתקע שבור שחובר במפצל האמור וכי שימוש כזה מנוגד לתקנות החשמל. כאן אין המאשימה נדרשת להראות מהם המאפיינים - לפי תקנות החשמל - של תקע המיועד לשימוש באתר בניה. מעצם היותו שבור ומחוזק בחוט ברזל - ניתן ללמוד ללא קושי כי זהו תקע פגום וככזה ודאי אינו עומד בדרישת תקנה 7(ב) לתקנות החשמל. מדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצוינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי התקע שבור. פדלון, בהודעתו, לא טען כי לא היה מודע לכך. גם אם לא היו עדן לבונה ופדלון מודעים לתקע השבור שחובר למפצל, היתה צריכה להדלק אצלם נורת אזהרה בשל כך שמתקני החשמל לא נבדקו באתר, כפי שיפורט להלן. מדובר בעצימת עיניים שכמוה כמודעות. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 7(ב) לתקנות החשמל. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שלא יעשה שימוש בתקע השבור, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219 ו- 222 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 7(ב) לתקנות החשמל.

53. המאשימה לא הוכיחה כי מפסק הפחת נגד התחשמלות - שהותקן בלוח חשמל - לא היה תקין. להיעדר תקינות שכזו אין כל עדות לא בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 וגם לא בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13, אשר צורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1). אף לא היה לכך זכר בסעיף 3.4(ז) בדו"ח מרבנט בדבר סיכום פעולות החקירה (מוצג ת/6). יצויין גם כי טענה בדבר פגם במפסק פחת לא הועלתה על ידי מרבנט כנגד פדלון בעת שזה גבה ממנו הודעה (מוצג ת/4). אני מזכה איפוא את עדן לבונה - וגם את פדלון - מעבירה שעניינה אי תקינות מפסק מגן לזרם דלף המותקן בלוח חשמל, לפי תקנה 6 לתקנות החשמל.

54. במהלך הביקורת שנערכה ביום 12.11.13 לא הציג פדלון למרבנט דו"ח חשמלאי בודק שבדק את מתקני החשמל. הדבר נלמד מדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13. הוא מצא ביטוי גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1). פדלון לא סתר גרסה זו. בעדותו אישר פדלון כי נכון למועד ביצוע הביקורת, עדן לבונה לא הזמינה בדיקה על ידי בודק מוסמך למתקנים החשמליים באתר. הוא הסביר כי

לא היה צורך בבדיקה כזו מאחר וחברת החשמל ביצעה את הביקורת בעצמה כתנאי לאספקת החשמל לאתר. פדלון הסביר כי די היה בבדיקת חברת החשמל יחד עם בדיקת קבלן החשמל באתר (עדותו בעמוד 35 לפרוטוקול). בהודעתו אישר פדלון כי מתקן החשמל הארעי באתר לא נבדק על ידי חשמלאי מוסמך (מוצג ת/4, עמוד 3). יצוין כי בדיקת של המתקן החשמלי על ידי בודק מוסמך בוצעה רק ביום 31.12.13 (מוצג ת/7).

55. טענת הגנה זו דינה להדחות. על פי תקנות 11-12 לתקנות החשמל, נדרשה עדן לבונה - כמבצעת הבניה - לבדוק את מתקן החשמל הארעי באתר באמצעות בודק, כמפורט בתקנה 11 האמורה, וכל זאת עוד טרם הפעלתו הראשונה. על כן, ביצוע הבדיקה ביום 31.12.13 היה מאוחר, שכן המתקן הופעל באתר מזה שנה שלמה. בנוסף, אחת לשנה לפחות נדרשה עדן לבונה לבצע בדיקה של לוחות ראשיים ומשניים באמצעות חשמלאי בודק (תוספת שניה לתקנות החשמל). עצם אספקת החשמל על ידי חברת החשמל - לא היה בה כדי לפטור את עדן לבונה מביצוע הבדיקות לפי תקנות החשמל, הכל עוד טרם הפעלת מתקן החשמל הארעי באתר. ממילא לא הוכיחו הנאשמים איזה בדיקה ביצעו חברת החשמל וקבלן החשמל באתר. לאור זאת, יש לדחות את טענת הנאשמים בסיכומיהם (עמוד 46 לפרוטוקול) כי משבוצעה בדיקה - אף באיחור - הרי אין בסיס להרשעתם. זאת מאחר וביצוע בדיקה שלא במועד - כמוהו כאי ביצועה. זאת ועוד. מעדותו והודעתו של פדלון עלה כי הבדיקה הנטענת - שטיבה לא הוכח - על ידי חברת החשמל וקבלן החשמל, היתה בדיקה חד פעמית. אין מדובר בבדיקות תקופתיות כפי שמחייבות תקנות החשמל. מדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי לא בוצעה בדיקה תקופתית על ידי בודק מוסמך. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 11 לתקנות החשמל. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתיעשה בדיקה למתקן החשמל על ידי בודק מוסמך, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219 ו- 222 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 11 לתקנות החשמל.

אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן

56. כמבצעת הבניה באתר, מחוייבת היתה עדן לבונה לספק לעובדים באתר קסדות מגן. כממונה על העבודה, מחוייבת היתה לוודא שהעובדים באתר משתמשים בקסדות המגן (תקנות 3 ו- 8 לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשנ"ז - 1997) (להלן - **תקנות ציוד מגן**).

57. בעת ביצוע הביקורת ביום 12.11.13 באתר, מצא מרבנט כי העובדים לא חובשים קסדות מגן (מוצג ת/1 - דו"ח פעולה מרבנט 12.11.13). הדבר מצא ביטוי גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1) - שם נרשם כי נראו עובדים ללא קסדות וכי על הנאשמים לספק לעובדים ציוד מגן אישי, ולוודא שימוש בו. היעדר שימוש בקסדות מגן על ידי העובדים נלמד גם מהצילומים שצילם מרבנט באתר באותו היום (מוצג ת/3, תמונה מס' 11). ממצאים אלו העולים מהתמונות ומדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 היו לחלק מעדותו של מרבנט על דרך ההפניה והאימוץ. בנוסף, ציין מרבנט בעדותו מפורשות כי בעת ביקורו באתר התרשם כי אף אחד מהעובדים לא חבש קסדת מגן (עמודים 13-14 לפרוטוקול). גרסתו של מרבנט לא נסתרה. בהודעתו, הסביר פדלון כי סיפק קסדות מגן לעובדים, אולם אלו מסירים אותם ואין לו אפשרות "... לשמור יום שלם על העובדים אם הם מסירים את הקסדה או לא." (מוצג ת/4, בעמודים 6-7). בעדותו חזר על גרסה זו. הוא הציג תעודת משלוח של חנות

לחומרי בנין מיום 18.10.13 המכותבת לעדן לבונה, שם נרשם "15 כובעי קסדה עבודה" (מוצג נ/2). אני מקבל את גרסת פדלון וקובע כי במועד ביצוע הביקורת רכשה עדן לבונה קסדות מגן לעובדיה. המאשימה לא הוכיחה מה היה מספרם של העובדים, או כי לא היה די בכמות של 15 קסדות. על כן יש לזכות את עדן לבונה ואת פדלון מעבירה של אי אספקת קסדות מגן, עבירה לפי תקנה 3 לתקנות ציוד מגן.

58. אלא שבכך לא יכולה היתה עדן לבונה לצאת ידי חובה. עדיין מוטלת היתה עליה החובה לוודא כי העובדים משתמשים בציוד מגן זה. זאת יכולה היתה לעשות, למשל, על ידי מתן הנחיה מפורשת לעובדים בענין זה ועל ידי כך שהיתה מפקחת בצורה רציפה על כך שהעובדים אכן חובשים את הקסדות. זאת לא עשתה עדן לבונה ביום 12.11.13, והסברו של פדלון כי הדבר בלתי אפשרי - לא מקובל עלי. גם הסברו של פדלון בהודעתו - אשר אני מקבל אותו לאור הסכמת הצדדים כי הודעה זו מהווה ראיה גם לאמיתות תכנה (עמוד 31 לפרוטוקול) - כי אמר לעובדים שחבישת קסדת מגן היא דבר חשוב היכול להציל חיים (מוצג ת/4, עמוד 12) לא די בו. לא די היה לומר לעובדים לחבוש קסדות מגן. היה על עדן לבונה לוודא שהם עושים זאת, ובמידת הצורך לנקוט נגדם בסנקציות מתאימות. הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי העובדים לא חובשים את קסדות המגן וכי עדן לבונה אינה נוקטת אמצעים לוודא כי הם יעשו זאת. כך, למשל, לא הוכיחה כלל כי העמידה עובדים מטעמה שיפקחו ויאכפו את השימוש בקסדות. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 8(א) לתקנות ציוד מגן. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שיאכפו השימוש בקסדות המגן על ידי העובדים באתר, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו-222 לפקודה - בעבירה על תקנה 8(א) לתקנות ציוד מגן.

העסקת עובדים באתר ללא מתן הדרכה; אי מסירת מידע בכתב לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודות בניה באתר; ואי ניהול פנקס הדרכה.

59. כמבצעת עבודה, נחשבת עדן לבונה ל"מחזיק במקום העבודה" (תקנה 1 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999 (להלן - **תקנות הדרכת עובדים**)) - הגדרת המונח "מחזיק במקום העבודה" - בסעיף קטן 2; סעיף 191 לפקודה). ככזו חלה עליה - בין היתר - חובה למסור לעובדים באתר מידע עדכני בדבר הסיכונים במקום; לקיים לפחות אחת לשנה - באמצעות בעל מקצוע מתאים - הדרכות בדבר מניעת סיכונים והגנה מפניהם ולוודא שכל עובד הבין את ההדרכה; לנהל פנקס שבו יירשמו נתונים בנוגע להדרכות; למסור לעובדים באתר, לכל המאוחר עם תחילת עבודתם, תמצית בכתב של מידע בדבר סיכונים בעבודה בה הם עוסקים; לא להעסיק עובדים אלא אם ניתנה להם הדרכה וסופקו להם אמצעי מיגון מתאימים; ולא לעשות שימוש בציוד או בחומר שיש בו סיכון ואשר לא ניתנה לגביו הדרכה (תקנות 2-3, 6-7 ו-10 לתקנות הדרכת עובדים).

60. במהלך הביקורת שבוצעה באתר ביום 12.11.13 מצא מרבנט כי פדלון לא יכול היה להציג מסמכים על הדרכת עובדים; פנקס הדרכה; וגם לא תמצית מידע לעובדים בדבר סיכונים בעבודות באתר (מוצג ת/1 - דו"ח פעולה מרבנט 12.11.13). הדבר מצא ביטוי גם בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - שצורף לצו הבטיחות והיה חלק בלתי נפרד ממנו (מוצג ת/1). גרסתו זו בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 - שהיא חלק מעדותו של מרבנט - לא נסתרה בחקירתו הנגדית. מרבנט אישר כי לא שאל אף אחד מהעובדים האם עבר הדרכה או לא (עדות מרבנט בעמודים 14-15 לפרוטוקול). בהודעתו מחודש 12/13, ציין פדלון כי לפני כשבוע חודשים התבצעה הדרכה באתר וכי אינו זוכר מי ביצע אותה; כי אין לו פנקס הדרכה מאחר ואינו "איש ניירת"; כי פנקס ההדרכה מצוי אצל פאוזי אבו נידאל; וכי

לעובדים לא נמסרה תמצית מידע בכתב בדבר סיכונים, אולם כן נאמר להם בעל פה - על ידי פדלון ובשפה הערבית המובנת להם - כי עליהם להשתמש בציוד מגן וניתנו להם גם הנחיות באשר לאופן השימוש בחשמל באתר (מוצג ת/4, עמודים 7-8). בעדותו ציין פדלון כי הועברה לעובדים הדרכה בנוגע לעבודה בגובה - והציג כראיה אישורים המתייחסים לתאריך 6.2.11 בנוגע לעשרה עובדים (אחד מהם קבהה) (מוצג נ/4). עוד ציין פדלון כי שנה לפני כן - יש להניח כי הוא מתכוון לשנת 2010 - משאית הדרכה של משרד העבודה נתנה הדרכת בטיחות לעובדים באתר; וכי פדלון עצמו עבר לבקשת משרד העבודה קורס בנושא בטיחות בעבודה. הוא הציג מסמך שכותרתו "טופס רישום הדרכה" שם נרשמו, בין היתר, שמות של עובדים שקיבלו הדרכה בנושא בטיחות באתר בימים 10-11.1.11 (עדות פדלון בעמודים 30-31 לפרוטוקול; מוצג נ/5).

61. המאשימה הוכיחה כי עדן לבונה לא נתנה לעובדיה - לפחות אחת לשנה ובאמצעות בעל מקצוע מתאים - הדרכות בדבר מניעת סיכונים והגנה מפניהם ולא וידאה שכל עובד הבין את ההדרכה. היא הוכיחה גם כי עדן לבונה לא מסרה לעובדים באתר מידע עדכני בדבר הסיכונים במקום. מאחר ועדן לבונה לא הציגה פנקס הדרכה וגם לא הציגה תמצית בכתב של סיכונים שאמורה היתה למסור לעובדיה - יש להסיק מסקנה מסתברת כי גם לא ניתנה לעובדים הדרכה וגם לא נמסר להם מידע בדבר סיכונים. מסקנה זו מסתברת בשל כך שעדן לבונה חדלה מלקיים חובתה - מכח תקנות הדרכת עובדים - בענין רישום ותיעוד בכתב. מסקנה זו בעינה עומדת אף אם מרבנט לא שאל את העובדים, במועד ביצוע הביקורת, האם נערכה להם הדרכה. בכך עמדה המאשימה בנטל ההוכחה, והנטל לסתור זאת עובר לנאשמים. עדן לבונה, המבקשת לטעון כי נתנה הדרכה ומסרה מידע בדבר סיכונים, אך לא תיעדה זאת בכתב - היא זו שצריכה לשאת בנטל ההוכחה של טענת הגנה כזו. אלא שהיא לא עמדה בנטל זה. לא הוצגה ראיה כלשהי ממנה ניתן ללמוד כי בעת בנייתו של הבנין - ניתנה הדרכה לעובדים באתר. כך, לא הובא למתן עדות בעל מקצוע מתאים - האמון על מתן הדרכה בדבר מניעת סיכונים באתרי בניה - וגם לא הוצג מסמך כלשהו מבעל מקצוע שכזה. כך, האישור בדבר הדרכת עובדים בנוגע לעבודה בגובה (מוצג נ/4) מתייחס לחודש 2/11 - היינו כשנתיים לפני תחילת בניית הבנין. לא הוכח כלל כי העובדים שקיבלו את אותה הדרכה לעבודה בגובה, היו העובדים שעבדו באתר בעת בניית הבנין. גם אם מדובר היה באותם עובדים, מחוייבת היתה עדן לבונה לשוב ולבצע הדרכה כזו אחת לשנה (תקנה 3א) לתקנות הדרכת עובדים), היינו לכל המאוחר בחודש 2/12 - ולא הוכח במסמכים כלשהם שבוצעה הדרכה במועד זה או אחריו. בענין זה יש לדחות את טענת הנאשמים, בסיכומיהם, כי אין חובה להדריך כל עובד אשר עובד באתר, וזאת בשל שיעור התחלופה הגבוה של עובדים בענף הבניה (עמוד 48 לפרוטוקול). טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם הוראת תקנה 10 לתקנות הדרכת עובדים. כך הם גם פני הדברים בנוגע למסמך "טופס רישום הדרכה" (מוצג נ/5) המתייחס לחודש 1/11, היינו כשנתיים לפני תחילת בניית הבנין. עדן לבונה גם לא הוכיחה כי תחת מסירה לעובדים של תמצית בכתב בדבר סיכונים, מסר פדלון בעל פה לעובדים מידע בדבר הסיכונים. כך, פדלון לא נקב במועד בו ניתנה הדרכה כזו, ואין לדעת האם נמסרה בעת בניית הבנין או בתקופה שקדמה לכך.

62. באשר לאי קיום הדרכות ומסירת מידע לעובדים בנוגע לסיכונים באתר, מתקיים בעדן לבונה היסוד הנפשי של מודעות. זאת מאחר ועצימת עיניים - גם לפי מבחן אובייקטיבי - עולה כדי מודעות. יש לקבוע כי אצל מבצע בניה סביר במקומה של עדן לבונה - שתחת אחריותו מתבצעות עבודות באתר בניה - היה אמור להתעורר חשד שמא חלוף הזמן מאז ביצוע ההדרכות בתחילת שנת 2011 מחייב לקיים הדרכה חדשה. היה אמור להתעורר אצלו גם חשד לכך שבשל הסיכונים הטבעיים הכרוכים בעבודה באתר בניה בו נבנה בנין רב קומות, יש צורך גם במסירת מידע לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודה באתר. התעלמות מחדש כזה, מהווה עצימת עיניים (עפ"א (ארצי) 47/08 יאיר שערים

2000 בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק הדין (26.10.2009). יסוד נפשי זה מתקיים אף אצל פדלון - כמי שניהל את עדן לבונה. בגין מחדלה של עדן לבונה לקיים הדרכה ולמסור מידע לעובדיה אני מרשיע אותה - מכח הוראת תקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנות 2-3 לתקנות הדרכת עובדים. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתקויימנה הדרכות וימסר מידע לעובדים על סיכונים הכרוכים בעבודה באתר, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה ותקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנות 2-3 ו-10 לתקנות הדרכת עובדים.

63. באשר למחדלה של עדן לבונה לנהל פנקס הדרכה - הוכיחה המאשימה כי עדן לבונה היתה מודעת למחדל זה. זאת מאחר ופדלון, בהודעתו, ציין כי לא מצא לנהל פנקס כזה מאחר ואינו "איש של ניירת". טענתו שם כי פנקס כזה מצוי אצל פאוזי - כלל לא הוכחה. לאור זאת, יש להרשיע את עדן לבונה - מכח הוראות תקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 6 לתקנות הדרכת עובדים. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים שינוהל פנקס הדרכה, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה ותקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 6 לתקנות הדרכת עובדים.

64. בכל הנוגע למחדלה של עדן לבונה למסור לעובדים תמצית בכתב של מידע בדבר סיכונים בעבודה - הוכח יסוד המודעות. פדלון לא הכחיש - לא בהודעתו ולא בעדותו - כי לא נמסרה תמצית בכתב כאמור. משכך אני מרשיע אותה - מכח הוראות תקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 7 לתקנות הדרכת עובדים. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתימסר לעובדים תמצית מידע בכתב על סיכונים הכרוכים בעבודה באתר, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה ותקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 7 לתקנות הדרכת עובדים.

האישום השני

65. האישום השני עניינו ממצאים שנתגלו באתר במהלך ביקורו של אנטולי שם ביום 20.11.13. על פי אישום זה, בביקורת זו נמצאו הליקויים והעבירות הבאים: הנאשמים השתמשו באתר בכננת הרמה חשמלית שלא נבדקה על ידי בודק מוסמך וללא תסקיר בדיקה; אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן; פדלון לא נקט באמצעים הסבירים למניעת העבירות והליקויים. נטען בכתב האישום כי הנאשמים ביצעו שלוש עבירות אשר סיכנו את ביטחונם, שלומם וחיהם של העובדים באתר ואחרים. הוראות החיקוק בהם הואשמו הנאשמים באישום השני היו אלה: אי בדיקת כננת חשמלית על ידי בודק מוסמך ואי קבלת תסקיר בודק מוסמך לפני הכנסתה לשימוש, בניגוד להוראות סעיף 81 וסעיף 86 לפקודה; אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן בניגוד להוראות תקנות 3 ו-8 לתקנות ציוד מגן; הפרת חובת הפיקוח המוטלת על נושא משרה, עבירה על הוראת סעיף 222 לפקודה.

66. הנאשמים הודו בכך כי ביום 20.11.13 בוצעה באתר הבניה ביקורת של מפקח משרד הכלכלה. הם כפרו ביתר העובדות באישום השני.

67. כפי שעלה מעדותו של אנטולי, ביום 20.11.13 ביקר באתר על מנת לבדוק האם בוצעו הוראות צו הבטיחות. הוא התרשם בביקורו כי העבודות באתר נמשכו וכי אלה לא היו קשורות לתיקון הליקויים שמפורטים בצו. בעקבות זאת, הוציא אנטולי ביום 9.12.13 דו"ח פיקוח בו פירט את הליקויים שנמצאו (מוצג ת/8) (להלן - **דו"ח ביקור אנטולי 20.11.13**). הוא צילם תמונות במהלך הביקורת שערך (מוצג ת/11). הוא גם כתב ביום 11.12.13 מכתב למפקח עבודה אזורי בו ציין, בין היתר, כי הליקויים שמצא פורטו בדו"ח ממוחשב מיום 9.12.13 אשר הועבר למבצע הבניה; וכי באתר נמשכו עבודות שלא קשורות לתיקון הליקויים בצו הבטיחות (מוצג ת/9). ביום 15.12.13 כתב אנטולי מכתב לנאשמים שם ציין, בין היתר, כי בעקבות ביקורו באתר ביום 20.11.13 העביר לפדלון דו"ח ממוחשב עם פירוט הליקויים וכי העבודות באתר נמשכות למרות צו הבטיחות (מוצג ת/10) (עדות אנטולי בעמוד 17 לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית אישר אנטולי כי על גבי מוצג ת/8 לא מתנוססת חתימתו בכתב יד (עדות אנטולי בעמוד 18 לפרוטוקול). אקבע כי בכך אין להביא למסקנה כי אנטולי לא ערך את המסמך הזה, או כי יש ליחס משקל מופחת לגרסתו: מעדותו, כמו גם מהמכתבים ת/9 ו- ת/10, עולה כי ערך את הדו"ח בסמיכות לאחר ביקורו באתר ביום 20.11.13. הוא הסביר כי הוא נוהג לחתום על עותק דו"חות שהוא מוציא. אין לשלול כי העותק מדו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 שהציגה המאשימה כראיה בהליך כאן, היה עותק ללא חתימה, וכי העותק היחיד עם חתימה הוא זה שהועבר לנאשמים.

68. אני קובע כי דו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 נהפך לחלק מעדותו של אנטולי בבית הדין (ענין פלוני). מדובר במסמך שאנטולי אימץ אותו והפנה אליו במהלך עדותו (עמוד 17 לפרוטוקול). זהו מסמך שנערך מספר ימים לאחר ביצוע הביקורת ולכן אין מניעה לייחס לו מידת דיוק גבוהה. ממילא לא הוכח, כי לאנטולי היה אינטרס כלשהו לכלול בדו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 מידע כוזב שיפגע בנאשמים. יש לדחות את טענת הנאשמים, בסיכומיהם, כי לאנטולי היה אינטרס להפיל את הנאשמים (עמוד 47 לפרוטוקול). נכון הוא, כי התברר שהוא כתב עבור קבהה מכתב, בו מודיע קבהה על סיום פקידו כמנהל עבודה באתר (מוצג ת/16; עדות קבהה בעמוד 21 לפרוטוקול). נסיבות כתיבת מכתב זה כלל לא הובררו. קבהה לא נשאל על כך בעדותו. אין לפסול אפשרות כי קבהה ביקש זאת מאנטולי, וזה נענה לבקשתו. בכל מקרה, הוברר כי הרצון לסיים לכהן כמנהל עבודה באתר- היה של קבהה עצמו (עדותו בעמוד 21 לפרוטוקול), ולא הוכח כי אנטולי דחק בו לעשות זאת.

69. מחומר הראיות שהוצג בפני עולה כי דו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 הומצא לעדן לבונה בסמוך לאחר שנערך. על כך שהדו"ח נשלח לעדן לבונה ולפדלון ניתן ללמוד מהדו"ח עצמו, על גביו נרשם כי הוא נשלח לנאשמים בכמה אופנים - בדואר, בדואר אלקטרוני, ובפקס. לא נטען כל ידי הנאשמים - וממילא לא הוכח - כי כתובת הדואר, כתבות הדואר האלקטרוני ומספר הפקס שעל גבי הדו"ח - אינם שלהם. על כך שהדו"ח הועבר לעדן לבונה ניתן ללמוד גם ממכתבו של אנטולי למפקח עבודה אזורי (מוצג ת/9) שם רשם אנטולי כי הדו"ח "הועבר למבצע הבניה". הטענה על העברת הדו"ח לנאשמים נזכרת גם במכתבו של אנטולי אליהם מיום 15.12.13 (מוצג ת/10). פדלון, בהודעתו, לא אמר שהדו"ח לא הגיע לעדן לבונה. הוא ציין כי "יתכן שקיבלתי את הדוח הזה והכוונה יתכן שנשלח הדוח הזה ולא הגיע לידי" (מוצג ת/4, עמוד 10). גרסה זו של פדלון לא מקובלת עלי. ראשית, זו גרסה שאינה עקבית, מתוכה עצמה. שנית, אין בה כדי לסתור את המסקנה הסבירה - העולה ממוצגים ת/8-ת/10 - כי דו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 הומצא לו. אפנה עתה לבחינת העבירות שנכללו באישום השני.

הנאשמים השתמשו באתר בכנת הרמה חשמלית שלא נבדקה על ידי בודק מוסמך וללא תסקיר בדיקה

70. בדו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 בסעיף 1.5 נרשם כי לא התקבל תסקיר בדיקה בנוגע לכננת ההרמה (מוצג ת/8). הנאשמים נדרשו בדו"ח - באופן מיידי - להעביר למפקח העבודה תסקירי בדיקה המעידים על תקינות הציוד.

71. גרסה זו של אנטולי לא נסתרה. כפי שכבר קבעתי לעיל במסגרת הדיון בעבירה זו שבאישום הראשון, בהודעתו- שניתנה ביום 26.12.13, היינו כחודש אחרי הביקור מיום 20.11.13 - לא הכחיש פדלון כי באתר נעשה שימוש בכננת. על השימוש בכננת באתר ביום 20.11.13 ניתן ללמוד לא רק מהודעת פדלון כי גם מעצם העובדה שהיתה כננת כזו שם. ניתן ללמוד על שימוש כאמור גם מעדותו של קבהה שנכח באתר - אם כי לא ברציפות - מאז 14.11.13 ועד סוף חודש נובמבר 2013. קבהה העיד כי נעשה שימוש באתר בכננת לשם הרמת דליים, שיש ו"כל מה שצריך לפיגומים לבניין" (עדות קבהה בעמוד 23 לפרוטוקול). פדלון הציג בפני מרבנט תסקיר ניסוי ובדיקה מיום 5.7.11 (נספח י.מ. 5 למוצג ת/4) שהיה בתוקף עד יום 5.9.12. פדלון לא הכחיש כי לא בוצעה בדיקה לכננת ביום 5.9.12 או לאחר מכן, והסביר זאת בכך שהכננת לא היתה בשימוש במשך מספר חודשים ואז הוחזרה לשימוש (הודעת פדלון - מוצג ת/4 - בעמוד 5). דחיתי כבר טענת הגנה זו במסגרת הדיון באישום הראשון, והדברים יפים גם כאן. מכאן ניתן לקבוע כי במועד ביצוע הביקורת ביום 20.11.13, נעשה באתר שימוש בכננת חשמלית מבלי שבוצעה לה בדיקה בת-תוקף על ידי בודק מוסמך.

72. שימוש בכננת חשמלית מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך, ומבלי שנערך לגביה תסקיר במועד - הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת, באמצעות פדלון, לכך כי לא נערך במועד תסקיר לכננת. מודעות זו נלמדת - למצער על דרך עצימת עיניים - גם מכך שעוד בביקורת מיום 12.11.13 הופנתה תשומת לבם של הנאשמים לליקוי זה. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על סעיפים 81 ו-86 לפקודה.

73. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שהשימוש בכננת החשמלית יעשה רק לאחר שנבדקה ונערך לגביה תסקיר במועד, יש להרשיעו - מכח סעיף 222 לפקודה - בעבירה על סעיפים 81 ו-86 לפקודה.

74. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, והדבר מצא ביטוי בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 (מוצג ת/1)- ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן

75. בסעיף 1.3 בדו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 נרשם כי העובדים לא חבשו קסדות מגן (מוצג ת/8). הנאשמים נדרשו בדו"ח - באופן מיידי - לספק לעובדים קסדות מגן ולוודא שימוש בהם. ממצא זה זוכה לחיזוק מתמונות שצילם אנטולי באתר ביום 20.11.13, שם נראים עובדים ללא קסדות מגן (מוצג ת/11, תמונות מס' 1 ו-5). גרסה זו

של אנטולי לא נסתרה. פדלון, בהודעתו, חזר על גרסתו - כפי שעלתה בנוגע לביקורת מיום 12.11.13 - לפיה לעובדים יש קסדות וכנראה שהם מסירים אותן (מוצג ת/4, עמוד 10). על כך שהעובדים לא עשו שימוש בקסדות מגן במועד שבו נערכה הביקורת, ניתן ללמוד לא רק מהודעת פדלון כי אם גם מעדותו של קבהה שנכח באתר - אם כי לא ברציפות - מאז 14.11.13 ועד סוף חודש נובמבר 2013. קבהה העיד כי צעק על העובדים שיחבשו קסדות אולם אלו פטרו אותו בתשובה של "בסדר", [בסדר] (עדות קבהה בעמודים 24 ו-28 לפרוטוקול).

76. קבעתי כבר, במסגרת הדיון באישום הראשון, כי יש לזכות את הנאשמים מעבירה של אי אספקת קסדות מגן לעובדים, עבירה לפי תקנה 3 לתקנות ציוד מגן. הטעמים שפורטו שם יפים גם כאן, ויש לזכות את הנאשמים מעבירה זו שבאישום השני.

77. אלא שבאספקת קסדות מגן לעובדים - לא יכולה היתה עדן לבונה לצאת ידי חובה. עדיין מוטלת היתה עליה החובה לוודא כי העובדים משתמשים בציוד מגן זה, הכל כפי שקבעתי במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון. הטעמים שפורטו שם יפים גם לעבירה זו שבאישום השני - שכן פדלון לא סתר את גרסת אנטולי לפיה במועד ביצוע הביקורת ביום 20.11.13 נצפו עובדים ללא קסדות מגן. הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי העובדים לא חובשים את קסדות המגן וכי עדן לבונה אינה נוקטת אמצעים לוודא כי הם יעשו זאת. כך, למשל, לא הוכיחה כלל כי העמידה עובדים מטעמה שיפקחו ויאכפו את השימוש בקסדות. כך, למשל, לא טענה, וממילא לא הוכיחה, כי הודיעה לעובדים כי מי מהם שלא יחבשו קסדת מגן יהיה צפוי לסנקציה כלשהי. דבריו של קבהה לעובדים כי ילבשו את הקסדות - לא היה בהם די. כך גם באשר לגרסת פדלון בהודעתו - שאני מקבלה לאור הסכמת הצדדים בדבר היות ההודעה ראייה גם לאמיתות תכנה - לפיה אמר לעובדים שחבישת קסדת מגן היא דבר חשוב היכול להציל חיים (מוצג ת/4, עמוד 12). זאת, מאחר ומדברים אלו נעדרה אכיפת השימוש בקסדות. מודעות זו של הנאשמים נלמדת - למצער על דרך עצימת עיניים - גם מכך שניתנה להם התראה בדבר ליקוי זה עוד במהלך הביקורת מיום 12.11.13. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 8(א) לתקנות ציוד מגן. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שיאכף השימוש בקסדות המגן על ידי העובדים באתר, וזאת על אף שבעקבות הביקורת מיום 12.11.13 הוסבה תשומת ליבו לליקוי זה, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו-222 לפקודה - בעבירה על תקנה 8(א) לתקנות ציוד מגן.

78. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, דבר שמצא ביטוי בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

האישום השלישי

79. האישום השלישי עניינו ממצאים שנתגלו באתר במהלך ביקורם של מרבנט ושל אנטולי שם ביום 25.12.13. על פי אישום זה, בביקורת זו נמצאו הליקויים והעבירות הבאות: הנאשמים השתמשו באתר בכננת הרמה חשמלית שלא נבדקה על ידי בודק מוסמך וללא תסקיר בדיקה; הנאשמים לא גידרו באזן יד ואזן תיכון רצפת מרפסות ומשטחי עבודה באתר, שמהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים; סולם עץ שאורכו יותר משני מטרים המשמש עליה לטפסות תקרה, לא היה גבוה במטר אחד ממפלס התקרה, וגם שלבי הסולם אינם תמוכים בגזרי עץ או נתונים

בתוך זקפי הסולם; שימוש באתר בציוד חשמל (לוח, כבלי חשמל, תקעים/שקעים) שאינו מתאים לשימוש באתר בניה, אי ביצוע בדיקה למיתקן החשמל על ידי חשמלאי בודק, ומפסק מגן לזרם דלף (נגד התחשמלות) המותקן בלוח חשמל המזין כבלים ומכשירי חשמל מטלטלים באתר אינו תקין; אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן; העסקת עובדים באתר ללא מתן הדרכה, אי מסירת מידע בכתב לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודות בניה באתר ואי ניהול פנקס הדרכה.

80. הוראות החיקוק בהם הואשמו הנאשמים באישום השלישי היו: אי בדיקת כננת חשמלית על ידי בודק מוסמך ואי קבלת תסקיר בודק מוסמך לפני הכנסתה לשימוש, בניגוד להוראות סעיף 81 ולסעיף 86 לפקודה; אי גידור באזן יד ואזן תיכון רצפת מרפסות ומשטחי עבודה באתר, שמהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים, בניגוד להוראות תקנה 9 לתקנות בטיחות בעבודה; אספקת סולם עץ שאורכו יותר מ-2 מטר המשמש עליה לטפסות תקרה מבלי שהסולם יהיה גבוה ב-1 מטר ממפלס התקרה ומבלי חיזוק מתאים ואי תמיכת שלבי הסולם בגזרי עץ או שהיו נתונים בתוך זקפי הסולם, בניגוד להוראות סעיפים 73 ו-78 לתקנות עבודות בניה; אי שימוש בציוד חשמל התואם לשימוש באתר בנייה, אי ביצוע בדיקה למתקן החשמל על ידי חשמלאי בודק, אי תקינות של מפסק מגן לזרם דלף (נגד התחשמלות) המותקן בלוח חשמל המזין כבלים ומכשירי חשמל מטלטלין בניגוד להוראות סעיף 163 לתקנות עבודות בניה ובניגוד לתקנות 11, 10, 7, 6 לתקנות החשמל; אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן בניגוד להוראות תקנות 3 ו-8 לתקנות ציוד מגן; אי מתן הדרכה לעובדים ואי מסירת מידע בכתב לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודות בניה באתר ואי ניהול פנקס הדרכה, בניגוד להוראות תקנות 2, 3, 6, 7 ו-10 לתקנות הדרכת עובדים; והפרת חובת הפיקוח המוטלת על נושא משרה, עבירה על הוראות סעיף 222 לפקודה.

81. הנאשמים לא כפרו בכך כי ביום 25.12.13 בוצעה ביקורת באתר, אולם כפרו ביתר העובדות של האישום השלישי.

82. מרבנט העיד כי הביקור באתר ביום 25.12.13 נערך על ידו ועל ידי אנטולי, לאחר שבביקור הקודם שבוצע על ידי אנטולי נמצא שהעבודות באתר נמשכות. מרבנט מצא בביקור זה ליקויים רבים, שהיו ברובם זהים לאלו אשר נמצאו במהלך הביקור הראשון באתר. מרבנט תיעד את הליקויים בדו"ח פעולה שנערך ביום הביקורת (מוצג ת/5) (להלן - **דו"ח פעולה מרבנט 25.12.13**) וכן צילם את המקום (מוצג ת/3) (עדות מרבנט בעמודים 10-11 ו-15 לפרוטוקול). אני קובע כי דו"ח פעולה מרבנט 25.12.13, כמו גם הצילומים שצילם ביום הביקור באתר, נהפכו לחלק מעדותו של מרבנט בבית הדין (ענין פלוני). מדובר במסמכים שמרבנט אימץ אותם והפנה אליהם במהלך עדותו (עמוד 11 לפרוטוקול). אלו מסמכים שנערכו ביום הביקורת עצמה ולכן אין מניעה לייחס להם מידת דיוק גבוהה. ממילא לא נטען, וגם לא הוכח, כי למרבנט היה אינטרס כלשהו לכלול בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 ובצילומים שצילם מידע כוזב שיפגע בנאשמים.

83. אנטולי העיד אף הוא בענין הביקור באתר ביום 25.12.13. הוא הסביר כי ביקר שם יחד עם מרבנט וכי בעקבות הביקור הזה הוציא דו"ח - הנושא תאריך 26.12.13 - עם פירוט הליקויים (מוצג ת/13); עדות אנטולי בעמוד 17 לפרוטוקול) (להלן - **דו"ח ביקור אנטולי 25.12.13**). אני קובע כי דו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 נהפך לחלק מעדותו של אנטולי בבית הדין (ענין פלוני). מדובר במסמך שאנטולי אימץ אותו והפנה אליו במהלך עדותו (עמוד 17

לפרוטוקול). זהו מסמך שנערך יום לאחר מועד הביקור באתר ולכן אין מניעה לייחס לו מידת דיוק גבוהה. ממילא לא הוכח כי לאנטולי היה אינטרס כלשהו לכלול בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 מידע כוזב שיפגע בנאשמים, וזאת על אף שנטען כך על ידי הנאשמים (עמוד 47 לפרוטוקול). נעבור עתה לבחינת העבירות שבאישום השלישי. יצוין כי על גבי דו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 נרשם שזה נשלח לנאשמים בדואר, בדואר אלקטרוני ובפקס. הנאשמים לא טענו כי פרטי כתובות אלו או מספר הפקס אינם נכונים. גם לא נטענה טענה על ידם שהדו"ח לא הומצא להם בזמן אמת. אני קובע על כן כי דו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 הומצא לנאשמים בסמוך לאחר עריכתו.

הנאשמים השתמשו באתר בכננת הרמה חשמלית שלא נבדקה על ידי בודק מוסמך וללא תסקיר בדיקה

84. בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), בסעיף 1.9 נרשם כי לא התקבל תסקיר בדיקה בנוגע לכננת ההרמה. על כך שביום הביקורת נעשה שימוש בכננת הרמה חשמלית, ניתן ללמוד מצילומים שערך מרבנט באתר ביום 25.12.13 (מוצג ת/3, צילומים מס' 18-20) שם נראית כננת הרמה חשמלית בשימוש.

85. גרסתו זו של אנטולי לא נסתרה. כפי שכבר קבעתי לעיל, במסגרת הדיון בעבירה זו שבאישום הראשון והשני, בהודעתו - שניתנה ביום 26.12.13, כלומר לאחר הביקורת באתר מיום 25.12.13 - לא הכחיש פדלון כי באתר נעשה שימוש בכננת (מוצג ת/4 בעמוד 5). על השימוש בכננת באתר ביום 25.12.13 ניתן ללמוד לא רק מהודעת פדלון כי גם מעצם העובדה שהיתה כננת כזו שם. פדלון הציג בהודעתו בפני מרבנט תסקיר ניסוי ובדיקה מיום 5.7.11 (נספח י.מ. 5 למוצג ת/4) שהיה בתוקף עד יום 5.9.12. פדלון לא הכחיש כי לא בוצעה בדיקה לכננת ביום 5.9.12 או לאחר מכן, והסביר זאת בכך שהכננת לא היתה בשימוש במשך מספר חודשים ואז הוחזרה לשימוש (הודעת פדלון - מוצג ת/4, בעמוד 5). לא היתה מצידו כל טענה כי לא היה מודע לכך. דחיתי כבר טענת הגנה זו במסגרת הדיון באישום הראשון והשני, והדברים יפים גם כאן. מכאן ניתן לקבוע כי במועד ביצוע הביקורת ביום 25.12.13, נעשה באתר שימוש בכננת חשמלית מבלי שבוצעה לה בדיקה בת-תוקף על ידי בודק מוסמך.

86. שימוש בכננת חשמלית מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך ומבלי שנערך לגביה תסקיר במועד - הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצוינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת, באמצעות פדלון, לכך כי לא נערך במועד תסקיר לכננת. מודעות זו נלמדת - למצער על דרך עצימת עיניים - גם מכך שבביקורת מהימים 12.11.13 ו- 20.11.13 הופנתה תשומת לבם של הנאשמים לליקוי זה. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכ סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על סעיפים 81 ו- 86 לפקודה.

87. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שהשימוש בכננת החשמלית יעשה רק לאחר שנבדקה ונערך לגביה תסקיר במועד, יש להרשיעו - מכ סעיף 222 לפקודה - בעבירה על סעיפים 81 ו- 86 לפקודה.

88. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה בשתי הזדמנויות שונות - היינו בביקורת שבוצעו בימים 12.11.13 ו- 20.11.13 ובמסמכים בכתב שנמסרו

לנאשמים ואשר פרטו את הליקויים בביקורות אלו- ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

הנאשמים לא גידרו באזן יד ואזן תיכון רצפת מרפסות ומשטחי עבודה באתר שמהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים

89. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי חסר גידור בפתחי מעבר צנרת בקומות; בפיר מעלית אין גידור של פתחים ומותקן פיגום; רצפת מעבר קומה אחרונה בסמוך לכניסה לגג אינה מגודרת לכיוון המדרגות, וגובה הנפילה שם כשלושה מטרים; בקצה פיגום זקפים צפוני בקומה עליונה חסר גידור בקצה, וגובה הנפילה שם למרפסת הינו כשלושה מטרים; חסר גידור במשטח עבודה הניצב על גבי מרפסת עליונה בפניה צפונית מערבית, שם גובה הנפילה הוא כשני מטרים וחצי; במדרגות קומות פנטהאוז עליונות חסר גידור; במרפסת פנטהאוז שבה מוצבים חומרי בניה חסר גידור, גובה המעקה שם הוא 30 ס"מ; מרפסת דרומית מערבית בפנטהאוז, בה נמצאים אריחי שיש, אינה מגודרת באזן יד, כאשר גובה מעקב בטון קיים שם הוא 40 ס"מ; במרפסת קומה שביעית עובדים רצפים מבלי שהמרפסת מגודרת, כאשר גובה הנפילה שם עומד על 18 מטרים; כל המרפסות באתר אינן מגודרות באזן יד. על כך שביום הביקורת לא נעשה גידור למרפסות, למדרגות ומשטחי עבודה בפיגומים, ניתן ללמוד מצילומים שערך מרבנט באתר ביום 25.12.13 (מוצג ת/3, תמונות מס' 23-25, 28 ו-32-39).

90. חיזוק לגרסת מרבנט ניתן למצוא בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), בסעיף 2.4 נרשם כי חסר גידור מתאים במרפסות ומדרגות מעבר בקומה עליונה. הנאשמים נדרשו - באופן מיידי- להתקין גידור מתאים. בסעיף 2.7 נרשם כי פתחי מעבר צנרת ופיר מעלית אינם מגודרים. הנאשמים נדרשו שם "מסביב לפתח ברצפה, במשטח עבודה, במדרגות מעבר, ברצפות פיגום, בגג, במסלול מדרגות או בפיר מעלית יותקן גידור או מכסה בעל חוזק מתאים למניעת נפילת אדם, חומרים או ציוד".

91. גרסתם של מרבנט ושל אנטולי - לפיה במועד הביקור ביום 25.12.13 נצפו באתר מרפסות ומשטחי עבודה באתר, שמהם ניתן ליפול לעומק של יותר משני מטרים, כאשר אלו אינם מגודרים - לא נסתרה. בהודעתו, הסביר פדלון כי הוא מאשר שביום 25.12.13 הוסרו הגידורים על ידי הפועלים "... מתוך צורך של עבודות שאין לי הסבר לזה" (מוצג ת/4, בעמוד 11). כאשר הוצגו לו תמונות של מרפסות לא מגודרות, שצולמו ביום 25.12.13 (תמונות מס' 23 ו-25 במוצג ת/3 וכן נספחים י.מ. 22-23 למוצג ת/4) ועליהן עובדים או חומרי בניה - לא היה לפדלון מה לומר לגבי היעדר הגידור (מוצג ת/4, עמודים 12-13). באשר לתמונה בה נראה אי גידור של שפת רצפה בסמוך למדרגות יציאה לגג, ממנה ניתן ליפול מגובה של כשלושה מטרים (מוצג ת/3, תמונה מס' 28) שהוצגה לו בעת גביית הודעתו, ציין פדלון כי לא ניתן לגדר את המדרגות מאחר ועושים שם טיוח, ואמורים להתקין מעקה בשפת רצפת פודסט (מוצג ת/4, עמוד 13). באשר לתמונות מיום 25.12.13 מהן עולה כי אין גידור בכל המרפסות (תמונות 38-39 למוצג ת/3), הסביר פדלון בעדותו כי העובדים הסירו את הגידור בכל המרפסות מאחר והם עובדים על כל הבנין (עדויות בעמוד 36 לפרוטוקול).

92. אני קובע איפוא כי ביום 25.12.13 נצפו באתר מרפסות, פירים, קצוות של פיגומים, מדרגות ומשטחי עבודה - שקיימת מהם סכנה של נפילה מגובה העולה על שני מטרים - כשהם אינם מגודרים. גרסת ההגנה של הנאשמים כפי שכבר תוארה במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון - לפיה העובדים הסירו את הגידור על מנת לאפשר להם לעבוד ולא החזירו אותו בחזרה - אינה יכולה לפטור את הנאשמים מאחריות. קבעתי כבר כי אני מקבל את

גרסת הנאשמים כי הפועלים הסירו את הגידור שהותקן. אלא, שהיה על עדן לבונה לגרום לכך שאלה לא יוסרו - הכל כפי שקבעתי כבר במסגרת האישום הראשון. העובדה כי כל מרפסות הבנין לא היו מגודרות, וכך גם משטחי עבודה אחרים - מצביעה כי לא נעשה נסיון כלשהו של עדן לבונה לגרום לכך שהעובדים ישיבו את הגידורים או למנוע את הסרתם. הטעמים לדחית טענת ההגנה של הנאשמים כפי שפורטו בדיון בעבירה זו באישום הראשון - יחולו גם כאן.

93. האחריות בגין הגידור היתה מוטלת על עדן לבונה בתור מבצעת הבניה, וכמי שלא טרחה למנות מנהל עבודה, הכל כפי שיפורט בדיון באישום הרביעי. המחדל לגדר משטחים מהם ניתן ליפול לעומק- הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת, באמצעות פדלון, לכך כי הגידור מוסר על ידי הפועלים ואינו מושב למקומו. הנאשמים היו מודעים לכך - למצער על דרך עצימת עיניים - גם מעצם העובדה שבביקורת מיום 12.11.13 נמצא ליקוי של היעדר גידור, והדבר הודע לנאשמים. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 9(א) לתקנות עבודות בניה.

94. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שהמשטחים הנדרשים יהיו מגודרים, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו- 222 לפקודה - בעבירה על תקנה 9(א) לתקנות עבודות בניה.

95. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, דבר שמצא ביטוי בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

סולם עץ שאורכו יותר משני מטרים המשמש עליה לטפסות תקרה, לא היה גבוה במטר אחד ממפלס התקרה וגם שלבי הסולם אינם תמוכים בגזרי עץ או נתונים בתוך זקפי הסולם

96. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי בסמוך לעובד שעבד על מרפסת קומה ראשונה, קיים סולם "ללא פלנקות". משמעות המונח "פלנקות" לא הובררה. חרף זאת, בתמונה מס' 24 שצילם מרבנט ביום 25.12.13 (מוצג ת/3), צולם סולם במרפסת, ליד עובד, ונרשם לגבי אותו צילום "סולם עץ שבו לא מותקנים גזרי עץ בין השלבים". גרסה זו של מרבנט זוכה לחיזוק מדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), שם נרשם בסעיף 2.5 כי שלבי הסולם במרפסת קומה א' אינם נתמכים על ידי גזרי עץ. גרסה זו של מרבנט ושל אנטולי - לפיה היה באתר סולם ששלביו אינם תמוכים בגזרי עץ או נתונים בתוך זקפי הסולם - לא נסתרה. תשובתו של פדלון לכך, בהודעתו, היתה כי לא נעשה שימוש באותו סולם, וכי הוא מוצב במרפסת מאחר והוא מיועד לפירוק, כדי שניתן היה להשתמש בקרשי העץ למטרות אחרות (מוצג ת/4, עמוד 13). יוטעם כי פדלון לא חלק על כך שאין גזרי עץ בין השלבים ולא טען כי לא היה מודע לכך. אני קובע איפוא כי ביום 25.12.13 היה באתר, במרפסת קומה ראשונה בסמוך לעובד שעבד עליה - סולם עץ שבו לא מותקנים גזרי עץ בין שלביו, וששלביו אינם נתונים בתוך זקפי הסולם.

97. טענת ההגנה של הנאשמים, לפיה הסולם לא היה בשימוש, לא מקובלת עלי. ראשית, כבר בביקור באתר

ביום 12.11.13 נצפה סולם עם מאפיינים דומים, ואין לשלול כי מדובר באותו סולם. לפדלון, בהודעתו, לא היה הסבר לנוכחות סולם זה באתר (מוצג ת/4, עמוד 6). אילו אכן מדובר היה בסולם שמועד היה לפירוק - אך סביר היה לצפות כי בין הביקור באתר ביום 12.11.13 - אז הוסבה שימת לב הנאשמים לכך כי מדובר בסולם לא תקני - לבין הביקור בו ביום 25.12.13, יפורק הסולם. העובדה שבפרק זמן ארוך זה לא פורק הסולם, ותחת זאת נמצא מוצב שעון על קיר במרפסת שבה מתבצעת עבודה, מצביעה כי ביום 25.12.13 נעשה שימוש בסולם. גם אם לא נעשה שימוש בסולם - ואין אני קובע כך - עדיין לא היתה רשאית עדן לבונה לאפשר כי סולם כזה יהיה באתר. זאת מאחר והחובה המוטלת על עדן לבונה בנוגע לסולמות תקינים עניינה אספקתם לאתר, גם אם לא נעשה בהם שימוש (תקנה 72 לתקנות עבודות בניה).

98. המחדל לספק לאתר סולם ששלביו אינם בהתאם לתקנה 78 לתקנות עבודות בניה - הוא עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך, באמצעות פדלון, כי הסולם, על מאפייניו הכוללים שלבים שלא בהתאם לתקנה 78 לתקנות עבודות בניה - מצוי באתר. מודעות זו קמה גם - למצער על דרך עצימת עיניים - מעצם העובדה שכבר בביקורת מיום 12.11.13 הוסבה שימת לב הנאשמים לכך שמדובר בסולם שאינו עומד בדרישת תקנה 78 לתקנות עבודות בניה. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 78 לתקנות עבודות בניה.

99. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שיסופק לאתר סולם בהתאם להוראת תקנה 78 לתקנות עבודות בניה, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו- 222 לפקודה - בעבירה על תקנה 78 לתקנות עבודות בניה.

100. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בניסיונות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, דבר שמצא ביטוי בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

101. יש לזכות את הנאשמים מעבירה לפי תקנה 73 לתקנות עבודות בניה. ראשית, לא הוכח כי גובהו של הסולם עולה על שני מטרים - וקביעתי בענין זה במסגרת הדיון באישום הראשון תחול גם כאן. שנית, לא הוכח כלל כי נעשה שימוש בסולם - כנטען בכתב האישום - לשם עליה לטפסות תקרה. זאת מאחר ובצילום שצילם מרבנט נראה הסולם שעון על קיר במרפסת קומה ראשונה. שלישית, הן בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 והן בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 אין כל אזכור לעובדות המקימות עבירה על תקנה 73 האמורה.

שימוש באתר בצידוד חשמל (לוח, כבלי חשמל, תקעים/שקעים) שאינו מתאים לשימוש באתר בניה; אי ביצוע בדיקה למיתקן החשמל על ידי חשמלאי בודק; מפסק מגן לזרם דלף (נגד התחשמלות) המותקן בלוח חשמל המזין כבלים ומכשירי חשמל מטלטלים באתר אינו תקין

102. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי לוח חשמל בקומה השלישית עדיין שבור וחוטים

חשופים. חיזוק לגרסה זו של מרבנט ניתן למצוא בתמונות שצילם באתר ביום 25.12.13 (מוצג ת/3, תמונות מס' 26-27). בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), בסעיף 2.6, נרשם כי בלוח חשמל משנה בקומה השלישית, הבידוד בחלק מהמוליכים והכבלים החשמליים אינו תקין. הנאשמים נדרשו להחליף, באופן מיידי, את המוליכים והכבלים החשמליים שאינם תקינים. גרסה זו של מרבנט ושל אנטולי לא נסתרה. כאשר הוצגה בפני פדלון התמונה בה נראה לוח חשמל המשנה השבור והחוטים החשופים (מוצג ת/3, תמונה מס' 27) תשובתו של פדלון היתה "אין לי מה להגיד". אני קובע איפוא כי בביקור ביום 25.12.13 באתר נצפה בקומה השלישית לוח חשמל משנה שבור ממנו יוצאים חוטי חשמל חשופים, ומשתלשלים ממנו שני שקעים. מדובר באותו לוח חשמל משנה שבור שנצפה בביקורת מיום 12.11.13, אז ציין מרבנט בדו"ח פעולה מרבנט 12.11.13 כי הלוח השבור נמצא בקומה השלישית (מוצג ת/1; מוצג ת/3, תמונות מס' 15-16). כפי שקבעתי כבר במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון - המאשימה הוכיחה כי לוח חשמל זה אינו עומד בהוראת תקנה 6(א) לתקנות החשמל. טעמים אלו חלים גם כאן.

103. השימוש בלוח חשמל משנה שבור בקומה השלישית - מהווה עבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי הלוח שבור. פדלון, בהודעתו, לא טען כי לא היה מודע לכך. גם אם לא היו עדן לבונה ופדלון מודעים ללוח השבור, היתה צריכה להדלק אצלם נורת אזהרה בשל כך שמתקני החשמל לא נבדקו באתר, כפי שכבר פורט לעיל. נורת אזהרה כזו היתה צריכה להדלק גם משום שהליקוי הזה תועד - והודע לנאשמים - במסגרת הביקורת מיום 12.11.13. מדובר בעצימת עיניים שכמוה כמודעות. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 6(א) לתקנות החשמל. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שלא יעשה שימוש בלוח החשמל השבור, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219 ו- 222 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 6(א) לתקנות החשמל. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

104. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי ללוח חשמל ראשי באתר מחובר מפצל שקעים שאליו מחוברים תקע שבור שתפוס עם חוט ברזל. חיזוק לגרסה זו של מרבנט ניתן למצוא בצילומים שצילם באתר ביום 25.12.13 (מוצג ת/3, תמונות מס' 41-42). גרסה זו של מרבנט לא נסתרה. כאשר הוצגה לפדלון, בעת גבית הודעתו, התמונה בה נראה מפצל השקעים האמור (מוצג ת/3, תמונה מס' 42) היתה תשובתו "אין תגובה. זה תוקן" (מוצג ת/4, עמוד 13). בעדותו ציין כי "אין פה בעיה בטיחותית" (עמוד 36 לפרוטוקול). יש לדחות את גרסת פדלון. עיון בתמונה מעלה כי הליקוי - שכבר תועד בביקורת מיום 12.11.13, שכן בשני מועדי הביקורת מדובר היה במפצל שחובר ללוח החשמל הראשי - כלל לא תוקן. אני קובע איפוא, כי ביום 25.12.13 נצפה באתר מפצל שקעים שאליו חובר תקע שבור שחוזק עם חוט ברזל. כפי שכבר קבעתי במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון, הצליחה המאשימה להוכיח כי השימוש בתקע השבור - שחוזק בחוט ברזל - מנוגד לתקנות החשמל. הטעמים שפורטו שם יחולו גם כאן.

105. מדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי התקע שבור. פדלון, בהודעתו, לא טען כי לא היה מודע לכך. גם אם לא היו עדן לבונה ופדלון מודעים לתקע השבור שחובר למפצל,

היתה צריכה להדלק אצלם נורת אזהרה בשל כך שמתקני החשמל לא נבדקו באתר, כפי שפורט לעיל. נורת אזהרה כזו היתה צריכה להדלק גם משום שהליקוי הזה תועד - והודע לנאשמים - במסגרת הביקורת מיום 12.11.13. מדובר בעצימת עיניים שכמוה כמודעות. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 7(ב) לתקנות החשמל. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שלא יעשה שימוש בתקע השבור, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219 ו- 222 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 7(ב) לתקנות החשמל. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, דבר במצא ביטוי בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

106. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי קיימים כבלי חשמל לבנים מ-PVC שאינם מתאימים. בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), בסעיף 2.1 נרשם כי נראה שימוש באתר בכבלי חשמל מאריך וציוד (תקעים/שקעים) שאינם מתאימים לדרישות תקנות החשמל. הנאשמים נדרשו - באופן מיידי - להחליפם. גרסתו של פדלון, בהודעתו, היתה גם בענין זה "אין תגובה. זה תוקן" (מוצג ת/4, עמוד 13). מצאתי שיש לזכות את הנאשמים מהאישום שעניינו שימוש בכבלים, בתקעים ובשקעים - הכוונה היא לכאלה שאינם שבורים - אשר אינם מתאימים לשימוש באתר בניה. את הטעמים לכך פרטתי כבר במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון, ואותם טעמים יחולו גם כאן.

107. בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), בסעיף 1.2 נרשם כי לא בוצעה בדיקה של מתקן החשמל הזמני באתר על ידי בודק מוסמך. הנאשמים נדרשו שם באופן מיידי לבצע בדיקה כזו לכל מערך החשמל באתר. גרסת פדלון בהודעתו ובעדותו היתה כי לא היה צורך בביצוע בדיקה כזו, מהטעם שחברת החשמל וקבלן החשמל שלו ביצעו אותה עת חובר האתר לחשמל. כבר דחיתי טענת הגנה זו במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון. הטעמים שפורטו שם יחולו גם כאן. יוזכר כי בדיקת המתקן החשמלי באתר על ידי בודק מוסמך בוצעה רק ביום 31.12.13, היינו לאחר הביקורת מיום 25.12.13 (מוצג ת/7). פדלון היה מודע לכך כי ביום 25.12.13 טרם בוצעה בדיקה של המתקן החשמלי על ידי בודק מוסמך. הוא לא טען אחרת. ממילא ניתן להסיק על מודעות כזו - ולו על דרך עצימת עיניים - מעצם העובדה כי היעדרה של בדיקה כאמור צויין כליקוי עוד בביקורת מיום 12.11.13. מדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה, מהטעמים שצויינו כבר לעיל. עדן לבונה לא הוכיחה כי עשתה כל אשר ניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי נכון ליום 25.12.13 לא בוצעה בדיקה תקופתית על ידי בודק מוסמך. על כן אני מרשיע אותה - מכח סעיף 219 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 11 לתקנות החשמל. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתיעשה בדיקה למתקן החשמל על ידי בודק מוסמך, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219 ו- 222 לפקודה ומכח תקנה 163 לתקנות עבודות בניה - בעבירה על תקנה 11 לתקנות החשמל. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורת שבוצעה ביום 12.11.13, דבר שמצא ביטוי בצו הבטיחות ובדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

108. יש לזכות את הנאשמים מהאישום שעניינו התקנה של מפסק מגן לזרם דלף שאינו תקין. לדבר זה אין כל זכר

לא בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 וגם לא בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13.

אי אספקת קסדות מגן לעובדים באתר ואי השגחה על חבישת קסדות מגן

109. בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), בסעיף 1.7, נרשם כי העובדים לא חבשו קסדות מגן. הנאשמים נדרשו שם, באופן מיידי, לספק לעובדים קסדות מגן ולוודא את השימוש בהם. חיזוק לאי השימוש בקסדות מגן ניתן למצוא בתמונות שצילם מרבנט באתר באותו היום (מוצג ת/3, תמונות מס' 19, 23 ו-43). גרסתו של פדלון, בהודעתו, היתה כי סיפק קסדות מגן, וכנראה שהעובדים הורידו אותן. כאשר נשאל מה עשה כדי שהעובדים לא יסירו את הקסדות מראשם, השיב כי אמר להם שזה דבר חשוב היכול להציל חיים וגם הקרין בפניהם סרט בטיחות (מוצג ת/4, עמוד 12). אני קובע איפוא כי ביום 25.12.13 נצפו באתר עובדים אשר אינם חובשים קסדות מגן. פדלון היה מודע לכך: הוא לא טען כי העובדים חובשים את הקסדות. הוא טען כי סיפק קסדות, והעובדים מורידים אותן. גם אם לא היה מודע סובייקטיבית לאי חבישת הקסדות, ואין אני קובע כך, הרי היה צריך להיות מודע לכך - מכח עצימת עיניים - בשל כך שליקוי זה כבר תועד בביקורות מיום 12.11.13 ו- 20.11.13 והודע אז לנאשמים על ליקוי זה.

110. קבעתי כבר, במסגרת הדיון באישום הראשון והשני, כי יש לזכות את הנאשמים מעבירה של אי אספקת קסדות מגן לעובדים, עבירה לפי תקנה 3 לתקנות ציוד מגן. הטעמים שפורטו שם יפים גם כאן, ויש לזכות את הנאשמים מעבירה זו שבאישום השלישי.

111. אלא שבאספקת קסדות מגן לעובדים - לא יכולה היתה עדן לבונה לצאת לידי חובה. עדיין מוטלת היתה עליה החובה לוודא כי העובדים משתמשים בציוד מגן זה, הכל כפי שקבעתי במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון והשני. הטעמים שפורטו שם יפים גם לעבירה זו שבאישום השלישי. הוכח כי עדן לבונה היתה מודעת לכך - באמצעות פדלון - כי העובדים לא חובשים את קסדות המגן וכי עדן לבונה אינה נוקטת אמצעים לוודא כי הם יעשו זאת. כך, למשל, לא הוכיחה כלל כי העמידה עובדים מטעמה שיפקחו ויאכפו את השימוש בקסדות. כך, למשל, לא טענה, וממילא לא הוכיחה, כי הודיעה לעובדים כי מי מהם שלא יחבוש קסדת מגן יהיה צפוי לסנקציה כלשהי. דבריו של קבהה לעובדים כי יחבשו את הקסדות - לא היה בהם די (עדותו בעמוד 28 לפרוטוקול). כך גם באשר לגרסת פדלון בהודעתו - שאני מקבל אותה לאור הסכמת הצדדים בדבר היות ההודעה ראייה גם לאמיתות תכנה - לפיה אמר לעובדים שחבישת קסדת מגן היא דבר חשוב היכול להציל חיים (מוצג ת/4, עמוד 12). זאת מאחר ונעדרה מדברים אלו אכיפת השימוש בקסדות. יסוד המודעות מתקיים בעדן לבונה, מכח התקיימותו בפדלון, כפי שפורט לעיל. על כן אני מרשיע את עדן לבונה - מכח סעיף 219(א) לפקודה - בעבירה על תקנה 8(א) לתקנות ציוד מגן. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שייאכף השימוש בקסדות המגן על ידי העובדים באתר, וזאת על אף שבעקבות הביקורות מהימים 12.11.13 ו- 20.11.13 הוסבה תשומת ליבו לליקוי זה, יש להרשיעו - מכח סעיפים 219(א) ו- 222 לפקודה - בעבירה על תקנה 8(א) לתקנות ציוד מגן.

112. עבירה זו נעברה על ידי הנאשמים בנסיבות שיש ליחס להן חומרה יתרה, מאחר וניתנה להם כבר התראה על ליקוי זה עוד בביקורות שבוצעו בימים 12.11.13 ו- 20.11.13 - ולמרות זאת, לא פעלו לתיקון הליקוי.

העסקת עובדים באתר ללא מתן הדרכה; אי מסירת מידע בכתב לעובדים על הסיכונים הכרוכים בעבודות בניה באתר; ואי ניהול פנקס הדרכה

113. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי בביקור באתר ביום 25.12.13 לא נמצא פנקס הדרכה. בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13), נרשם בסעיף 1.3 כי במקום העבודה מועסק עובד שלא קיבל הדרכה על פי הדרישות והתקנות. הנאשמים נדרשו שם - באופן מיידי - להדריך את העובדים בדבר הסיכונים בתחנות העבודה לפני תחילת העבודה במקום. בסעיף 1.4 נרשם כי המחזיק במקום העבודה אינו מנהל פנקס הדרכה. הנאשמים נדרשו שם - באופן מיידי - לנהל פנקס הדרכה. בסעיף 1.5 נרשם כי לא נמסרה לעובדים תמצית מידע בכתב ביום תחילת עבודתם. הנאשמים נדרשו - באופן מיידי - למסור לעובדים תמצית מידע בכתב בדבר סיכונים בעבודה בה הם מועסקים ביום הראשון לעבודתם. באשר לטענת ההגנה של הנאשמים בענין זה - דנתי בה במסגרת הדיון בעבירה זו באישום הראשון, ודחיתי אותה. קבעתי שם כי המאשימה הוכיחה שעדן לבונה לא קיימה הדרכה ולא מסרה מידע לעובדים על הסיכונים בעבודה; לא ניהלה פנקס הדרכה; ולא נתנה לעובדיה תמצית בכתב על הסיכונים. הדברים שנקבעו שם יחולו גם כאן. לאור זאת, אני קובע כי נכון ליום 25.12.13 לא ניהלה עדן לבונה פנקס הדרכה; העסיקה עובדים מבלי שקיימה להם הדרכה ומבלי שמסרה להם מידע על הסיכונים בעבודה; ולא מסרה לעובדים באתר תמצית מידע בכתב בדבר הסיכונים הכרוכים בעבודה.

114. באשר לאי קיום הדרכות ומסירת מידע לעובדים בנוגע לסיכונים באתר, מתקיים בעדן לבונה היסוד הנפשי של מודעות, ולו על דרך עצימת עיניים. הדברים פורטו במסגרת הדיון בעבירות אלו באישום הראשון, ויחולו גם כאן. לכך יש להוסיף כי על מודעות הנאשמים - ולו מכח עצימת עיניים - ניתן ללמוד מכך שאמור היה להתעורר אצלם חשד בדבר הצורך לקיים הדרכות ולמסור תמצית מידע בכתב, בשל כך שבמהלך הביקורת מיום 12.11.13 נמצאו ליקויים זהים - ועל אלה הודע לנאשמים. יסוד נפשי זה מתקיים אף אצל פדלון - כמי שניהל את עדן לבונה. בגין מחדלה של עדן לבונה לקיים הדרכה ולמסור מידע לעובדיה, אני מרשיע אותה - מכח הוראות תקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנות 2-3 ו-10 לתקנות הדרכת עובדים. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתקויימנה הדרכות וימסר מידע לעובדים על סיכונים הכרוכים בעבודה באתר, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה ותקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנות 2-3 לתקנות הדרכת עובדים.

115. באשר למחדלה של עדן לבונה לנהל פנקס הדרכה - הוכיחה המאשימה כי עדן לבונה היתה מודעת למחדל זה. זאת מאחר ופדלון, בהודעתו, ציין כי לא מצא לנהל פנקס כזה מאחר ואינו "איש של ניירת". טענתו שם כי פנקס כזה מצוי אצל פאוזי - כלל לא הוכחה. מודעות כזו קמה - למצער מכח עצימת עיניים - מעצם העובדה שכבר בביקורת מיום 12.11.13 הודע לנאשמים על ליקוי של היעדר פנקס הדרכה. לאור זאת יש להרשיע את עדן לבונה - מכח הוראות תקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 6 לתקנות הדרכת עובדים. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שינהל פנקס הדרכה, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה ותקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 6 לתקנות הדרכת עובדים.

116. בכל הנוגע למחדלה של עדן לבונה למסור לעובדים תמצית בכתב של מידע בדבר סיכונים בעבודה - הוכח

יסוד המודעות. פדלון לא הכחיש - לא בהודעתו ולא בעדותו - כי לא נמסרה תמצית בכתב כאמור. מודעות כזו קמה - למצער מכח עצימת עיניים - מעצם העובדה שכבר בביקורת מיום 12.11.13 הודע לנאשמים על ליקוי של אי מסירת תמצית בכתב על הסיכונים בעבודה. המודעות של עדן לבונה קמה מכוח מודעותו של פדלון. משכך אני מרשיע אותה - מכח הוראות תקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 7 לתקנות הדרכת עובדים. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט אמצעים סבירים לכך שתימסר לעובדים תמצית מידע בכתב על הסיכונים בעבודה באתר, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה ותקנה 15 לתקנות הדרכת עובדים - בעבירה על תקנה 7 לתקנות הדרכת עובדים.

האישום הרביעי

117. האישום הרביעי עניינו הפרת צו הבטיחות. בכתב האישום, במסגרת האישום הרביעי, נטען כי ביום 12.11.2013 נמסר לפדלון צו בטיחות מס' 38565 המצווה על "הפסקת כל עבודות בניה באתר...". בצו צוין כי יבוטל לאחר "מינוי מנהל עבודה בטופס הודעה על פעילות בניה והטופס יועבר למשרדנו, ולאחר מינוי ואישור מנהל העבודה, נדרש לתקן את כלל הליקויים שנמצאו בביקור פיקוח שנערך היום 12.11.13...". תוקף הצו "מידי". לפי כתב האישום, ביום 20.11.13 ביקרו מפקחי עבודה באתר ונמצא כי צו הבטיחות הופר וכן נמשכות עבודות שאינן קשורות לתיקון הליקויים, ועל אף שלא תוקנו. ביום 21.11.13 הודיעו הנאשמים לאגף הפיקוח על העבודה כי מונה מנהל עבודה באתר, בשם קבהה אברהים וכי "בוצעו כל הרג'קטים שבצו". ואולם, כאמור בכתב האישום, מינויו של מנהל העבודה, קבהה אברהים, לא אושר על ידי אגף הפיקוח על העבודה מאחר ושימש כמנהל עבודה באתר בניה אחר באותה תקופה, ועל כך נשלחה הודעה לנאשמים. בכתב האישום עוד נזכר כי ביום 25.12.13 בעקבות ביקור של מפקחי עבודה נמצא כי באתר המשיכו בעבודות הבניה על אף שדרישות הצו לא קוימו והצו לא בוטל; וכי ביום 5.1.14 ביקר מפקח עבודה באתר ונמצא כי קיימים ליקויים למרות הודעת הנאשמים, מאותו יום, לפיה ביצעו את דרישות הצו. לפי כתב האישום, לנאשמים נודע כי הצו בתוקף ולא בוטל, וכי רק ביום 12.1.14 בוטל צו הבטיחות, לאחר תיקון הליקויים. לפיכך, נטען כי עברו כחודשיים מאז הוצאת הצו עד לביטולו, כאשר במשך כל אותו הזמן המשיכו עבודות הבניה. נטען עוד כי פדלון לא נקט באמצעים הסבירים לקיום הוראות הצו ולמניעת העבירות; וכי בכך עברו הנאשמים שלוש עבירות של הפרת צו בטיחות, שפועל יוצא מהם סיכון ביטחונם, שלומם וחייהם של העובדים ואחרים. עוד צוין בכתב האישום כי "למותר לציין כי אגף הפיקוח על העבודה הוציא לנאשמים ביום 16.5.11 צו בטיחות מס' 19124, ביום 10.1.11 צו בטיחות מס' 22168 וביום 3.7.11 צו בטיחות מס' 24535".

118. הוראות החיקוק בהם הואשמו הנאשמים באישום הרביעי היו הפרת צו בטיחות, עבירה על הוראות סעיפים 7(א) ו-8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה.

119. הנאשמים לא כפרו בכך כי הוצא ונמסר להם צו בטיחות; כי תכנו היה כאמור בכתב האישום; כי ביום 21.11.13 הודיעו הנאשמים לאגף הפיקוח על העבודה כי קבהה מונה כמנהל עבודה באתר וכי "בוצעו כל הרג'קטים שבצו"; כי אגף הפיקוח על העבודה לא אישר את מינויו של קבהה למנהל עבודה וכי הודעה זו נשלחה לנאשמים; כי המפקחים ביקרו באתר בימים 25.12.13 ו- 5.1.14; כי ביום 12.1.14 בוטל הצו, וכי בשנת 2011 הוצאו להם שלושה צווי בטיחות. נפנה עתה לבחינת העבירות שנכללו באישום הרביעי.

ביום 20.11.13 ביקרו מפקחי עבודה באתר ונמצא כי צו הבטיחות הופר וכי נמשכות עבודות שאינן קשורות לתיקון הליקויים ועל אף שלא תוקנו

120. כאמור לעיל, במסגרת הדיון באישום השני, קבעתי כי הביקור באתר ביום 20.11.13 נערך על ידי אנטולי. כפי שעוד כבר קבעתי בדיון באישום השני, במועד ביצוע הביקורת ביום 20.11.13 לא תוקנו כל הליקויים שפורטו בצו הבטיחות. הדבר נלמד מכך שכבר הרשעתי את הנאשמים בכך שבאותו מועד נעשה שימוש באתר בכננת חשמלית מבלי שנערך לה תסקיר; ובכך שלא אכפו את השימוש בקסדות מגן על ידי העובדים באתר. מדובר בשני ליקויים שמצאו ביטויים בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 שנמסר לנאשמים ביום 12.11.13 והיה חלק בלתי נפרד מצו הבטיחות (מוצג ת/1).

121. על אף שצו הבטיחות הורה על הפסקת העבודה באתר עד שימונה מנהל עבודה באישור מפקח העבודה ועד שיתוקנו כל הליקויים המפורטים בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 - הוברר בפני כי ביום 20.11.13 נמשכו עבודות הבניה באתר, תוך הפרת צו הבטיחות. מדובר היה בעבודות שתכליתן לא היתה תיקון הליקויים שבצו הבטיחות, כי אם המשך בנית הבנין. על כך ניתן ללמוד מדו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 (מוצג ת/8) - אשר קבעתי כבר כי הוא חלק מעדותו של אנטולי - שם נרשם כי עבודות הבניה נמשכו למרות צו הבטיחות. אנטולי חזר על כך גם בעדותו בעל פה, עת ציין כי העבודות שבוצעו באתר לא היו קשורות לתיקון הליקויים שפורטו בצו הבטיחות (עדותו בעמוד 17 לפרוטוקול). חיזוק לכך ניתן למצוא בכך שאנטולי לא הסתפק בעריכת דו"ח ביקור אנטולי 20.11.13, אלא הוציא מכתב הנושא תאריך 11.12.13 (מוצג ת/9) למפקח עבודה אזורי בו ציין - בין השאר - כי בעקבות ביקורו באתר ביום 20.11.13 התרשם כי עבודות הבניה באתר נמשכות תוך הפרת צו הבטיחות; כי צילם עובדים בעבודתם; וכי בין היתר בוצעו באתר באותו היום תיקוני קירות חיצוניים מפיגום זקפים ועבודות טיח. המכתב למפקח העבודה האזורי לא היה היחידי שהוציא אנטולי בעקבות התרשמותו כי צו הבטיחות מופר. הוא שלח גם מכתב הנושא תאריך 15.12.13 לנאשמים (מוצג ת/10) שם נרשם, בין היתר, כי בביקור באתר ביום 20.11.13 עלה כי צו הבטיחות מופר; כי על הנאשמים להעביר אסמכתאות על הטיפול בכל ליקוי וליקוי שנמצא; וכי צו הבטיחות לא בוטל וכי המשך ביצוע עבודות בניה באתר מהווה הפרתו.

122. גרסה זו של אנטולי, לפיה עבודות הבניה נמשכו באתר ביום 20.11.13 על אף הוראות צו הבטיחות - לא נסתרה. פדלון, בהודעתו, אישר שעבודות הבניה באתר נמשכו כבר בחלוף יום-יומיים לאחר שנמסר צו הבטיחות (מוצג ת/4, עמודים 8-9). זאת למרות שרק ביום 20.11.13 שלחה עדה לבונה למפקח העבודה מכתב בו היא מציינת כי תיקנה את כל הליקויים (נספח י.מ. 15 למוצג ת/4; הודעת פדלון בעמוד 9 למוצג ת/4). באשר לשאלה מדוע נמשכו עבודות הבניה באתר ממועד קבלת צו הבטיחות ועד יום 20.11.13, גרסתו של פדלון היתה כי סבר שעם מינויו של קבהה כמנהל עבודה ומשלוח הודעת עדה לבונה על תיקון הליקויים בוטל צו הבטיחות (הודעתו בעמוד 9 למוצג ת/4; עדותו בעמודים 33-34 לפרוטוקול).

123. לאור האמור לעיל, אני קובע כי בחלוף יום-יומיים לאחר שניתן צו הבטיחות, היינו לכל המאוחר החל מיום 14.11.13, המשיכה עדה לבונה בביצוע עבודות בניה באתר. זאת עשתה למרות שלא תיקנה את כל הליקויים שפורטו בצו הבטיחות. ביצוע עבודות הבניה בנסיבות אלו היווה הפרת צו הבטיחות. זאת מאחר והצו טרם בוטל. כעולה מהצו עצמו, ביטולו יכול להיעשות על ידי מפקח עבודה אזורי. אין חולק כי ביטול כזה לא היה נכון ליום 20.11.13. לא נרשם

בצו כי ביטולו הוא אוטומטי עם ביצועה של פעולה מסויימת על ידי עדן לבונה. על כן, טענת פדלון כי סבר שמינויו של קבהה למנהל עבודה ביום 14.11.13 ותיקון הליקויים היה בהם להביא לביטול הצו - דינה להדחות. ממילא קבעתי כי הודעת עדן לבונה מיום 20.11.13 בדבר תיקון כל הליקויים שבצו הבטיחות - אינה נכונה. זאת מאחר ובמסגרת האישום השני הרשעתי את הנאשמים בעבירה של שימוש בכנת חשמלית ללא ביצוע תסקיר ובעבירה של אי אכיפת שימוש בקסדות מגן על ידי העובדים.

124. נכון ליום 20.11.13 עמד צו הבטיחות בתוקף. הטעם לכך לא היה רק משום שלא בוטל על ידי מפקח אזורי ולא רק משום שעדן לבונה לא תיקנה את כל הליקויים שפורטו בצו האמור. טעם נוסף לכך היה שהוברר בפני, כי נכון ליום 20.11.13 לא ניתן היה לומר כי עדן לבונה מילאה אחר דרישה מהותית נוספת שהופיעה בצו הבטיחות - והיא מינויו של מנהל עבודה לאתר. הוברר כי עדן לבונה נתנה למפקח העבודה האזורי הודעה ביום 14.11.13 על ביצוע עבודות בניה ומינויו של קבהה כמנהל עבודה באתר (ת/14; סעיף 3.6 לדו"ח מרבנט בדבר סיכום פעולות החקירה - מוצג ת/6; עדות פדלון בעמוד 33 לפרוטוקול). בהמשך, ביום 21.11.13 - היינו לאחר ביקור אנטולי באתר ביום 20.11.13 - הודיע הפיקוח על העבודה לעדן לבונה כי מינויו של קבהה כמנהל עבודה איננו מאושר (נספח י.מ. 4 למוצג ת/4; הודעת פדלון- מוצג ת/4, בעמוד 4). נכון הדבר שהוברר כי הודעה זו של הפיקוח על העבודה בדבר אי אישור מינויו של קבהה כמנהל עבודה הוצאה על יסוד נתונים שגויים. זאת, מאחר והפיקוח על העבודה סבר כי באותה עת שימש קבהה כמנהל עבודה באתר בניה אחר בו שופצה תחנת מד"א בחדרה. קבהה הסביר בעדותו כי בפועל לא עבד באתר שיפוץ תחנת מד"א כלל (עמוד 21 לפרוטוקול, שורות 15-16). יש לדחות את טענת הנאשמים, בסיכומיהם, לפיה מעת שאי אישור מינויו של קבהה היה שגוי, לא ניתן לייחס להם את האחריות- המוטלת על מנהל העבודה (עמוד 44 לפרוטוקול). שני טעמים בבסיס דחיית טענה זו. האחד, היה על עדן לבונה לברר עם קבהה האם נכונה הטענה שמייחסים לו, לפיה הוא עבד במקביל גם באתר וגם במקום אחר בו משופצת תחנת מד"א. ככל שבעקבות ברור זה היתה מעלה עדן לבונה כי הדבר אינו מדוייק, היה עליה לפנות למפקח העבודה, ולהעמידו על טעותו. טעם שני- והוא העיקרי- טמון בכך שאף ללא מכתב הפיקוח על העבודה מיום 21.11.13- שבו נמסר כי לא אושר מינויו של קבהה כמנהל עבודה- לא ניתן היה לראות בקבהה כמנהל עבודה באתר. לטעמי, עוד ביום 14.11.13 - עובר לקבלת מכתב הפיקוח על העבודה מיום 21.11.13 שבו לא אושר מינויו של קבהה - היתה אמורה עדן לבונה לדעת כי מינויו של קבהה אינו מהווה מינוי של מנהל עבודה בהתאם לדרישת תקנה 2(א) לתקנות עבודות בניה. זאת מאחר וקבהה מונה לשם ביצוע תפקיד מנהל עבודה במשרה חלקית בלבד.

125. פדלון העיד כי שעות פעילות אתר העבודה הן מ- 07:00 בבוקר ועד 16:00 (עדות פדלון בעמוד 30 לפרוטוקול). גרסה זו לא נסתרה ואין טעם שלא לקבלה. לאור זאת, על מנת שעדן לבונה תעמוד בדרישת תקנה 2(א) לתקנות עבודות בניה, היה עליה למנות מנהל עבודה שתחת הנהלתו יבוצעו כל עבודות הבניה. לאור שעות פעילות האתר, מנהל עבודה כזה צריך להיות נוכח בו בכל שעות פעילותו ובכל ימי פעילותו. מי שמועסק באתר במשרה חלקית, למספר שעות הנופל משעות פעילות האתר, או מי שנוכח באתר לא בכל יום בו הוא פעיל - אינו יכול להתמנות למנהל עבודה באופן שימלא את דרישת תקנה 2(א) לתקנות עבודות בניה. מגרסתו של קבהה עלה כי כבר עת שמונה לתפקיד מנהל עבודה ביום 14.11.13, מדובר היה במינוי במשרה חלקית. ראשית, הוא העיד כי סיכם עם פדלון שיעבוד ב"חצי משכורת" ויגיע לאתר לפי הצורך, כאשר יקרא (עדותו בעמודים 24 ו- 27 לפרוטוקול). הוא הוסיף כי סיים את עבודתו אצל עדן לבונה ביום 1.12.13 אז החל לעבוד כמנהל עבודה בחברה אחרת; וכי במהלך תקופת העסקתו אצל עדן לבונה לא שהה באתר העבודה במשך כל שעות פעילותו (עדותו בעמודים 21 ו- 25 לפרוטוקול; הודעתו למרבנט מיום

25.12.13 - מוצג נ/1 - בעמודים 2 ו-4 (להלן - **הודעת קבהה**). אני קובע כי קבהה עבד באתר עד סוף חודש 11/13. הדבר נלמד מעדות קבהה (עמוד 21 לפרוטוקול); ממכתב ששלח למפקח העבודה האזורי ביום 19.12.13 (מוצג ת/16) ומהודעת קבהה (מוצג נ/1, עמוד 2). גרסה זו של קבהה לא נסתרה, שכן פדלון, בהודעתו, לא יכול היה לומר האם קבהה המשיך לעבוד בפועל באתר אחרי 1.12.13 (מוצג ת/4, עמודים 4-5).

126. ער אני לכך כי גרסתו של קבהה באשר לפעמים בהם שהה באתר הבניה לא היתה אחידה: בהודעתו למרבנט ציין קבהה כי שהה באתר כל יום, כל פעם למשך כמה שעות ואז הלך הביתה (מוצג נ/1 - בעמוד 4). במכתב מיום 19.12.13 ששלח למפקח עבודה אזורי (מוצג ת/16) נרשם כי בתקופה 1.12.13-14.11.13 ביקר באתר שלוש פעמים. בעדותו ציין כי ביקר באתר לא בכל יום (עדויות בעמוד 25 לפרוטוקול). על אף היעדר אחידות זו, מצאתי כי אין מניעה לקבוע שקבהה לא שהה באתר במשך כל יום ובמשך כל שעות פעילותו של האתר. כל הגרסאות שלו תמכו בכך שלא הועסק במשרה מלאה. לטעמי יש לקבל את גרסתו כפי שעלתה בהודעתו למרבנט. זו גרסה שניתנה בסמוך לקרות האירועים ועל כן יש לייחס לה רמת דיוק טובה יותר. בנוסף, תוכנה של הודעת קבהה הוא עקבי: קבהה מסביר שם פעמיים כי ביקר באתר כל יום, אולם לא שהה בו בכל שעות פעילותו, שכן הועסק בחצי משרה (מוצג נ/1, בעמוד 4, שורות 6-8 ואחר כך בשורות 18-19). הוא מסביר בהמשך כי הודיע לפדלון על כך שהוא מסיים לעבוד בעדן לבונה ועובר לעבוד בחברה אחרת - וכי פדלון ניסה לשכנעו להשאר לעבוד אצל עדן לבונה ואף הציע לו להגדיל את היקף משרתו למשרה מלאה (מוצג נ/1 - עמוד 5). לא מצאתי טעם שלא לקבל גרסה זו. הנאשמים לא הראו איזה טעם היה לקבהה למסור גרסת שקר בהודעתו. נכון הדבר כי עדן לבונה פיטרה את קבהה עם תום בניית הבנין הראשון - עקב חשד של פדלון כי קבהה גנב - אולם בהמשך העסיקה את קבהה מחדש, תוך שפדלון הסביר כי מחלוקת זו ביניהם, בענין חשד לגניבה, נפתרה מבלי שעדן לבונה הגישה תלונה למשטרה (עדויות פדלון בעמוד 33 לפרוטוקול). באשר לגרסת קבהה המופיעה במכתבו (מוצג ת/16) למפקח העבודה - התברר כי מכתב זה לא נכתב על ידי קבהה, כי אם על ידי אנטולי, ונחתם על ידי קבהה. מכאן, שאין לשלול כי בשל כך שהמכתב נרשם על ידי אדם אחר, נרשמה גרסה השונה מגרסת קבהה בהודעתו (עדויות קבהה בעמוד 21 לפרוטוקול). באשר לעדותו של קבהה - בה טען כי לא עבד באתר כל יום - אינני רואה בכך טעם המצדיק לדחות את גרסת קבהה כפי שמצאה ביטוי בהודעתו למרבנט. יש לזכור כי עדותו של קבהה בבית הדין נמסרה שלוש שנים לאחר שנכח באתר. אין לשלול כלל וכלל כי בשל חלוף הזמן נפלו אי דיוקים בכל הנוגע למספר הימים שנכח באתר.

127. גרסתו של קבהה כפי שעלתה בהודעתו למרבנט - לפיה נכח באתר מדי יום, אולם רק לכמה שעות מאחר והועסק בחצי משרה - זוכה לעיגון מחוזה ההעסקה שנכרת בינו לבין עדן לבונה (מוצג ת/15). עיון בחוזה זה מעלה כי סוכם בו שישולם לקבהה כנגד תפקידו כמנהל עבודה, שכר חודשי של 4,000 ש"ח ברוטו. יש ליתן את הדעת כי במועד כריתת חוזה זה - חודש 11/13 - עמד שכר המינימום למשרה מלאה על 4,300 ש"ח. הנה כי כן, בפנינו שכר חודשי הנופל משכר מינימום למשרה מלאה. חזקה על עדן לבונה כי לא ביקשה להעסיק את קבהה בניגוד להוראות חוק שכר מינימום, התשמ"ז - 1987. די היה בכך כדי להעביר את נטל ההוכחה אל הנאשמים - והם לא עמדו בכך. ראשית, שכר חודשי למשרה מלאה הנופל משכר מינימום, אינו סביר בשים לב לאחריות הכבדה המוטלת על כתפיו של מי שמכהן כמנהל עבודה (תקנה 5(ב) לתקנות עבודות בניה וסעיף 223 לפקודה). שנית, פדלון טען בעדותו כי כאשר העסיקה עדן לבונה מנהל עבודה במקומו של קבהה, לאחר שקבהה עזב, שילמה לו שכר חודשי של 5,000 ש"ח למשרה מלאה (עדויות בעמוד 30 לפרוטוקול). אלא שהנאשמים לא הביאו כל ראיה לתמוך בטענה זו. כך, למשל, לא הוצגו תלושי השכר של אותו מנהל עבודה שבא במקומו של קבהה. שלישית, עדן לבונה - כמעסיקתו של קבהה - חייבת היתה לנהל

לגביו פנקס שעות עבודה (סעיף 25 לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א - 1951). הנאשמים לא הציגו פנקס שעות כזה המתייחס לקבהה, ולא הראו כי אכן הועסק במשרה מלאה. רביעית, הנאשמים לא הביאו אף אחד מהעובדים שהועסקו באתר למתן עדות בנוגע לשעות ולימים שבהם נכח קבהה באתר.

128. לאור זאת אני קובע כי בתקופה בה העסיקה עדה לבונה את קבהה כמנהל עבודה באתר, בתאריכים 14-30.11.13, נכח קבהה באתר בכל יום עבודה, אך לא לאורך כל שעות פעילות האתר, אלא רק בחלק מהשעות שהגיעו לכדי חצי משרה. לאור היקף המשרה ולאור השעות בהן פעל האתר, ניתן לקבוע כי נכח באתר כארבע שעות וחצי. העסקת מנהל עבודה באופן שאינו נוכח בכל שעות פעילות האתר - אינה עומדת בתנאי תקנה 2(א) לתקנות עבודות בניה, כפי שכבר קבעתי לעיל. לאור זאת, אין לראות במינויו של קבהה כמנהל עבודה ביום 14.11.13 משום מילוי התנאי שנקבע בצו הבטיחות לפיו על עדה לבונה למנות מנהל עבודה. גם מטעם זה, לא רשאית היתה עדה לבונה להמשיך בביצוע עבודות הבניה, כפי שנצפה הדבר על ידי אנטולי בביקורו באתר ביום 20.11.13.

129. על אף שצו הבטיחות היה בתוקף ביום 20.11.13, המשיכה עדה לבונה בביצוע עבודות הבניה באתר. את טענת ההגנה של פדלון- לפיה סבר שעם מינויו של קבהה למנהל עבודה ותיקון הליקויים, בוטל צו הבטיחות - כבר דחיתי לעיל, והקביעות שם יחולו גם כאן. פדלון היה מודע לכך כי עבודות הבניה נמשכות על אף שצו הבטיחות לא בוטל. הוא אמנם סבר שהצו בוטל מאחר ולטעמו הליקויים תוקנו, אך לא טען כי לא היה מודע לכך שעבודות הבניה המשיכו להתבצע בסמוך לאחר שניתן צו הבטיחות. באשר למודעתו לכך שהצו לא בוטל - הרי ניתן ללמוד על מודעות כזו על דרך עצימת עיניים. צו הבטיחות ציין מפורשות כי ביטולו יעשה על ידי מפקח עבודה אזורי. על כן, התעלמות מחלק מפורש וברור זה שבצו הבטיחות, כמוה כעצימת עיניים.

130. המודעות של עדה לבונה קמה מכוח מודעותו של פדלון. משכך אני מרשיע אותה בעבירה של הפרה ביום 20.11.13 של צו הבטיחות, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדה לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט בכל האמצעים הנאותים לכך שעבודות הבניה לא תימשכנה על אף צו הבטיחות שאסר אותן, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה - בעבירה של הפרה ביום 20.11.13 על צו הבטיחות, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה.

ביום 25.12.13 העלה ביקור של מפקחי עבודה באתר כי המשיכו בעבודות הבניה על אף שדרישות הצו לא קוימו והצו לא בוטל

131. בדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13 (מוצג ת/5) נרשם כי בעת ביקורו באתר ביום 25.12.13 נראו מתבצעות במקום עבודות בניה. כך, עובדים ביצעו טיח חוץ בחזית צפונית של הבנין על גבי פיגומים. כך, עובד נצפה על גבי מרפסת קומה ראשונה מתקן ריצוף וחוצב. בעדותו חזר מרבנט על גרסה זו (עדותו בעמודים 10-11 לפרוטוקול). עוד עולה מדו"ח פעולה מרבנט 25.12.13, כי בעת הביקור באתר פגש בפדלון, ואמר לו שצו הבטיחות בתוקף ודרש ממנו להפסיק את העבודה. חיזוק לכך ניתן למצוא בדו"ח ביקור אנטולי 25.12.13 (מוצג ת/13) שם נרשם "הוסבר ליעקב (הכוונה לפדלון - א.ה.) שהמשך עבודות בנייה הינו הפרת צו בטיחות מיום 12.11.13". פדלון, בהודעתו, לא הכחיש כי נכון ליום 25.12.13 בוצעו באתר עבודות בניה. הוא הסביר שם - ביום 26.12.13 עת מסר את הודעתו - כי בחלוף יום-יומיים מעת מתן צו הבטיחות, חודשו עבודות הבניה ולא הופסקו מאז (מוצג ת/4, בעמוד 8, שורות 21-26). אני קובע

איפוא, כי נכון ליום 25.12.13 בוצעו באתר עבודות בניה שאינן עבודות לתיקון הליקויים שפורטו בצו הבטיחות.

132. ביום 25.12.13 היה צו הבטיחות עדיין בתוקף. זאת מכמה טעמים. האחד, הוא לא בוטל על ידי מפקח העבודה. שנית, נכון ליום זה טרם תוקנו כל הליקויים שפורטו בדו"ח סיכום ביקור פיקוח 12.11.13 שנמסר לנאשמים ביום 12.11.13 והיה חלק בלתי נפרד מצו הבטיחות (מוצג ת/1). כפי שפורט במסגרת הדיון באישום השלישי, נכון ליום 25.12.13 עדיין היו באתר ליקויים לא מעטים, בגינם הרשעתי את הנאשמים.

133. טעם נוסף בגינו יש לקבוע כי ביום 25.12.13 טרם תוקנו כל הליקויים בפורטו בצו הבטיחות, טמון בכך שבמועד זה טרם מינתה עדן לבונה מנהל עבודה. קבהה סיים את עבודתו כמנהל עבודה בסוף חודש נובמבר 2011. עדן לבונה מינתה את קאסם אבוליל כמנהל עבודה תחתיו רק ביום 30.12.13, אז גם נתנה הודעה על כך למפקח העבודה (מוצג ת/19). על כך שביום 25.12.13 טרם מינתה עדן לבונה מנהל עבודה באתר, ניתן ללמוד מגרסת פדלון בהודעתו, שניתנה ביום 26.12.13, שם ציין כי אין באתר מנהל עבודה (מוצג ת/4, בעמוד 11). יש לדחות את גרסת פדלון בהודעתו, שם ציין כי נכון ליום מסירת ההודעה, לא היה מודע לכך כי קבהה כבר אינו משמש כמנהל עבודה באתר (מוצג ת/4, עמודים 3-4). ראשית, גרסה זו נסתרת מתוך ההודעה עצמה, שכן פדלון טען בהודעתו כי הוא נוכח באתר בכל שעות פעילותו, וחרף זאת אישר כי לא ראה שם את קבהה (מוצג ת/4, עמודים 4-5). בכך יש חיזוק לכך שהיה מודע - ולו על דרך עצימת עיניים - כי קבהה אינו משמש עוד בתפקידו. שנית, במכתב של הפיקוח על העבודה שנשלח לעדן לבונה ביום 21.11.13 (נספח י.מ. 4 למוצג ת/4; הודעת פדלון בעמוד 4 למוצג ת/4), נרשם מפורשות כי מינויו של קבהה למנהל עבודה איננו מאושר, בשל כך שהוא משמש כמנהל עבודה במקביל בחברה אחרת. הנאשמים, כאמור, לא כפרו שהודעה כזו נמסרה להם. פדלון בעדותו אישר שלאור הודעה זו - אותה סבר לבלתי מוצדקת - היה מקום למינויו של מנהל עבודה אחר תחתיו של קבהה (עמודים 32 ו-35 לפרוטוקול). אישור זה היה צריך לעורר חשד אצל הנאשמים כי אין באתר עוד מנהל עבודה. ככל שלא בדקו חשד זה, הרי זו עצימת עיניים. אני קובע איפוא כי ביום 25.12.13 היה פדלון מודע לכך שבאתר לא מכהן מנהל עבודה.

134. על אף שצו הבטיחות היה בתוקף ביום 25.12.13, המשיכה עדן לבונה בביצוע עבודות הבניה באתר. את טענת ההגנה של פדלון לפיה סבר שעם מינויו של קבהה למנהל עבודה ותיקון הליקויים, בוטל צו הבטיחות - כבר דחיתי לעיל, והקביעות שם יחולו גם כאן. פדלון היה מודע לכך כי עבודות הבניה נמשכות על אף שצו הבטיחות לא בוטל. הקביעות שקבעתי בענין זה בכל הנוגע להפרת צו הבטיחות ביום 20.11.13 - חלות גם כאן. זאת ועוד. על מודעותו של פדלון לכך כי צו הבטיחות טרם בוטל וכי המשך ביצוע עבודות הבניה עומד בניגוד לאותו צו - ניתן ללמוד מכך שדברים אלו הודעו לנאשמים באמצעות שני מסמכים שערך אנטולי: בדו"ח ביקור אנטולי 20.11.13 (מוצג ת/8) נרשם מפורשות כי עבודות הבניה נמשכות למרות שצו הבטיחות עדיין בתוקף. גם במכתבו מיום 15.12.13 של אנטולי לנאשמים (מוצג ת/10) נרשם מפורשות כי צו הבטיחות לא בוטל וכי המשך ביצוע עבודות הבניה מהווה הפרתו. פדלון גם היה מודע לכך שביום הביקורת של 25.12.13 טרם תוקנו הליקויים השונים בהם הורשעו הנאשמים באישום השלישי.

135. המודעות של עדן לבונה קמה מכוח מודעותו של פדלון. משכך אני מרשיע אותה בעבירה של הפרה ביום 25.12.13 של צו הבטיחות, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה. מאחר ומתקיים יסוד המודעות בפדלון, מנהלה ובעליה של עדן לבונה, וזה לא הוכיח כי נקט בכל האמצעים הנאותים לכך שעבודות הבניה לא

תימשכנה על אף צו הבטיחות שאסר אותן, יש להרשיעו - מכח הוראות סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה - בעבירה של הפרה ביום 25.12.13 של צו הבטיחות, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה. לביצוע עבירה זו על ידי הנאשמים ביום 25.12.13 יש ליחס חומרה יתרה, בשל כך שביצועה למרות ההתראות שניתנו להם על ידי אנטולי בענין זה.

ביום 5.1.14 ביקר מפקח עבודה באתר ונמצא כי קיימים ליקויים למרות הודעת הנאשמים, מאותו יום, לפיה ביצעו את דרישות הצו. לנאשמים נודע כי הצו בתוקף ולא בוטל.

136. יש לזכות את הנאשמים מעבירה של הפרת צו הבטיחות ביום 5.1.14. ביום 5.1.14 ביקר באתר העבודה אנטולי וערך דו"ח ביקור הנושא תאריך 9.1.14 (מוצג ת12; עדות אנטולי בעמוד 17 לפרוטוקול) (להלן - **דו"ח ביקור אנטולי 5.1.14**). במועד זה היה צו הבטיחות בתוקף, שכן הוא בוטל רק ביום 14.1.14. אלא שהמאשימה לא הצליחה להוכיח כי ביום 5.1.14 בוצעו באתר עבודות בניה, תוך הפרת הצו. לדבר זה אין אזכור בדו"ח ביקור אנטולי 5.1.14. הוא גם לא עלה במהלך עדותו של אנטולי בבית הדין. נכון הדבר כי אנטולי מצא ליקויים באתר שטרם תוקנו - ואלה פורטו בדו"ח שהכין. אלא שבכך אין להוות הפרת צו הבטיחות. הוראת הצו היתה הפסקת עבודות הבניה. התנאי לחידושן - על דרך ביטול צו הבטיחות על ידי מפקח העבודה - היה מילוי התנאים הקבועים בו, היינו מינוי מנהל עבודה ותיקון הליקויים. כל עוד לא הוכיחה המאשימה כי ביום 5.1.14 בוצעו באתר עבודות בניה, לא הוכיחה כי הצו הופר. כאלה הם גם פני הדברים בנוגע לטענת המאשימה כי הצו הופר במשך חודשיים, מדי יום (סיכומי המאשימה, בעמוד 42 לפרוטוקול). האמשימה לא הוכיחה באילו ימים בדיוק - לאחר שהוצא הצו - בוצעו באתר עבודות בניה תוך הפרת הצו. הדבר כן הוכח בעת שתי הביקורות שבוצעו בימים 20.11.13 ו- 25.12.13, אך לא מעבר לכך. גם הודאתו של פדלון כי עבודות הבניה נמשכו אף לאחר הוצאת הצו - אין בה ראייה לענין מספר הימים שבהם בוצעה עבודה כזו. גם עדות קבהה - שבה ציין כי בעת נוכחותו באתר ראה שבוצעו עבודות שונות כגון טיח, ריצוף וצבע (עמוד 22 לפרוטוקול) - אין בה להוות ראייה לכך שהצו הופר מעבר לשני המועדים שהוכחו - היינו, ימים 20.11.13 ו- 25.12.13. זאת, מאחר וקבהה לא ציין בעדותו כי עבודות אלו בוצעו בכל יום בו נכח באתר. לאור כל אלה, מקובלת עליו טענת הנאשמים, בסיכומיהם, כי לא הוכחה הפרת הצו לאורך חודשיים ימים (עמוד 47 לפרוטוקול).

137. המאשימה הוכיחה את טענתה בכתב האישום "... כי אגף הפיקוח על העבודה הוציא לנאשמים ביום ; 16.5.11 צו בטיחות מס' 19124, ביום 10.1.11 צו בטיחות מס' 22168 וביום 3.7.11 צו בטיחות מס' 24535". זאת, משהנאשמים הודו בעובדה זו. יצוין, כי תכנם של צווי הבטיחות האלו ונסיבות הוצאתם לא הוכחו על ידי המאשימה.

סוף דבר

138. לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשמים בעבירות הבאות:

במסגרת האישום הראשון:

(א) אי מסירת הודעה על תחילת ביצוע פעולות בניה, עבירה לפי סעיפים 219(א) ו- 192 לפקודת הבטיחות

בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ב) אי מינוי מנהל עבודה, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 2 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ג) שימוש בכננת חשמלית מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך ומבלי שנערך לגביה תסקיר במועד, עבירה לפי סעיפים 81, 86 ו- 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ד) אי גידור משטחים מהם ניתן ליפול לעומק, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 9(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ה) אספקת סולם ששלביו אינם נתונים היטב בתוך הזקפים או אינם תמוכים על ידי גזרי עץ המחברים היטב לזקפים משלב לשלב - עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 78 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ו) העמדת תומכות מתכת בשני רבדים לתמיכת טפסות תקרה, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 88 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ז) ביצוע עבודת טפסות לבנית תקרה שמפּלס פניה התחתון נמצא בגובה העולה על 4 מטרים מעל למשטח שהטפסות נתמכת עליו, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 85 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ח) שימוש בלוח חשמל שבור, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970, לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 ולפי תקנה 6 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ט) שתי עבירות של שימוש בתקע חשמל שבור, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970, לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 ולפי תקנה 7(ב) לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכ סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש],

התש"ל - 1970.

(י) אי ביצוע בדיקה למתקן חשמלי באמצעות בודק מוסמך, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970, לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 ולפי תקנה 11 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(יא) אי פיקוח על שימוש בקסדות מגן, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 8(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשל"ז - 1977. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(יב) אי קיום הדרכה בדבר מניעת סיכונים והגנה מפניהם, עבירה לפי תקנות 3, 10 ו- 15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

(יג) אי מסירת מידע לעובדים בדבר הסיכונים במקום העבודה, עבירה לפי תקנות 2 ו- 15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

(יד) אי ניהול פנקס הדרכה, עבירה לפי תקנות 6 ו- 15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

(טו) אי מסירת תמצית מידע בכתב לעובדים ובה מידע בדבר הסיכונים שבעבודה, עבירה לפי תקנות 7 ו- 15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

במסגרת האיטום השני:

(א) שימוש בכננת חשמלית מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך ומבלי שנערך לגביה תסקיר במועד, עבירה לפי סעיפים 81, 86 ו- 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

(ב) אי פיקוח על שימוש בקסדות מגן, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 8(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשל"ז - 1977. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

במסגרת האיטום השלישי:

- (א) שימוש בכוננת חשמלית מבלי שנבדקה על ידי בודק מוסמך ומבלי שנערך לגביה תסקיר במועד, עבירה לפי סעיפים 81, 86 ו-219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ב) אי גידור משטחים מהם ניתן ליפול לעומק, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 9(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ג) אספקת סולם ששלביו אינם נתונים היטב בתוך הזקפים או אינם תמוכים על ידי גזרי עץ המחברים היטב לזקפים משלב לשלב - עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 78 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ד) שימוש בלוח חשמל שבור, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970, לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 ולפי תקנה 6 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ה) שימוש בתקע חשמל שבור, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970, לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 ולפי תקנה 7(ב) לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ו) אי ביצוע בדיקה למתקן חשמלי באמצעות בודק מוסמך, עבירה לפי סעיף 219(א) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970, לפי תקנה 163 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 ולפי תקנה 11 לתקנות החשמל (מיתקן חשמלי ארעי באתר בניה במתח שאינו עולה על מתח נמוך), התשס"ג - 2002. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ז) אי פיקוח על שימוש בקסדות מגן, עבירה לפי סעיף 219 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 ולפי תקנה 8(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשל"ז - 1977. הרשעת פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- (ח) אי קיום הדרכה בדבר מניעת סיכונים והגנה מפניהם, עבירה לפי תקנות 3, 10 ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.
- (ט) אי מסירת מידע לעובדים בדבר הסיכונים במקום העבודה, עבירה לפי תקנות 2 ו-15 לתקנות ארגון

הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

(י) אי ניהול פנקס הדרכה, עבירה לפי תקנות 6 ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

(יא) אי מסירת תמצית מידע בכתב לעובדים ובה מידע בדבר הסיכונים שבעבודה, עבירה לפי תקנות 7 ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), התשנ"ט - 1999. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.

במסגרת האיטום הרביעי:

(א) הפרה ביום 20.11.13 של צו בטיחות שניתן לפי סעיף 6 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק זה. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק זה.

(ב) הפרה ביום 25.12.13 של צו בטיחות שניתן לפי סעיף 6 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954, עבירה לפי סעיף 8(ב) לחוק זה. הרשעתו של פדלון בעבירה זו נעשית גם מכח סעיף 36(ה) לחוק זה.

139. הנאשמים הואשמו בכך שהעבירות שביצעו במסגרת כל האישומים סיכנו את ביטחונם, שלומם וחייהם של העובדים באתר ואחרים. נסיבות אלו הוכחו במקרה דנן. אכן, העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן בגין מעשים ומחדלים לפעול על פי הוראות חקיקה ותקנות משנה המיועדות להבטיח את ביטחונם ושלומם של מי שעובדים באתר ומבקרים בו. זאת, בשל הסיכונים הצפויים להם מעצם העבודה והנוכחות באתר בניה, אשר מטבעו הוא אתר שיש בו סיכון לשלום הגוף. בעבירות שביצעו הנאשמים היה כדי לסכן את העובדים והמבקרים כאמור, אף אם בכתב האישום לא נטען - וממילא לא הוכח - כי מעשיהם או מחדליהם של הנאשמים גרמו לנזק בפועל למי מהעובדים או המבקרים באתר. כפי שקבעתי קודם, לחלק ממעשים ומחדלים אלו של הנאשמים נוסף נופך חמור בשל כך שהתרחשו על אף התראות שניתנו להם בעניינים אלו.

140. דיון בטיעונים לעונש יתקיים בפני ביום 10.1.17 בשעה 9:00. על הנאשם להתייב לדין באופן אישי שאם לא כן ניתן יהיה לדונו בהיעדרו.

המזכירות תמציא עותק מהכרעת הדין לבאי כח הצדדים.

המזכירות תודיע טלפונית לבאי כח הצדדים על מועד הדיון, ועל כך שניתנה הכרעת דין.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ז, 11 דצמבר 2016, במעמד הצדדים